

Šentjurske NOVICE

revija za aktualna lokalna vprašanja; letnik XVI, št. 5; 13. maj 2009; cena: 2,00 €

ISSN 1144-875X 03
9 771144 875007

PREBERITE!!!

**Burleska na
Občinskem
svetu**

**Ponkovška
ravnateljska
vojna
končana**

**Šentjurjevo –
naš ponos in
naša ...**

**Na Občini
se gremo
škodljive
megalomanije**

Šentjurjeva kislja župa

Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a

3000 Celje

ASFALT
KOVAČ d.o.o.
041 652 437

**Asfaltiranje cest,
dvorišč in platojev**
**Prodaja asfalta na
tone**

**Imate probleme
z davki?**
ATECONIA
Davčna hiša d.o.o.
Pokličite nas.
Skupaj bomo rešili
vaš problem.
MODRA ŠTEVILKA
080 88 16

FOTO
5-er
Peter Žmahar s.p.
Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Šentjur
Telefon: 03/ 749 26 00, Gsm: 041 596 790

MONTPARIS
1223 Planina pri Šenturju 44
Tel.: 03 748 10 10, e-mail: 040 846 135

MICHELIN
PROTECT SERVIS
Gabersek Milan s.p.
ŠENTJUR
03 746 1100
ŠMARJE
03 819 0240
**VELIKA PONUDBA LETNIH
PNEVMATIK IN PLATIŠČ**

liberalna
demokracija
slovenije

LDS

varnost liberalne demokracije Slovenije

**Zaupajte pravim
ljudem!**

TRGOVINA pri Wiharju SELIČ LEON

Trgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55,
3230 Šentjur, tel.: 03/ 749 14 80

Splača se!

Vse za piknik

alpos

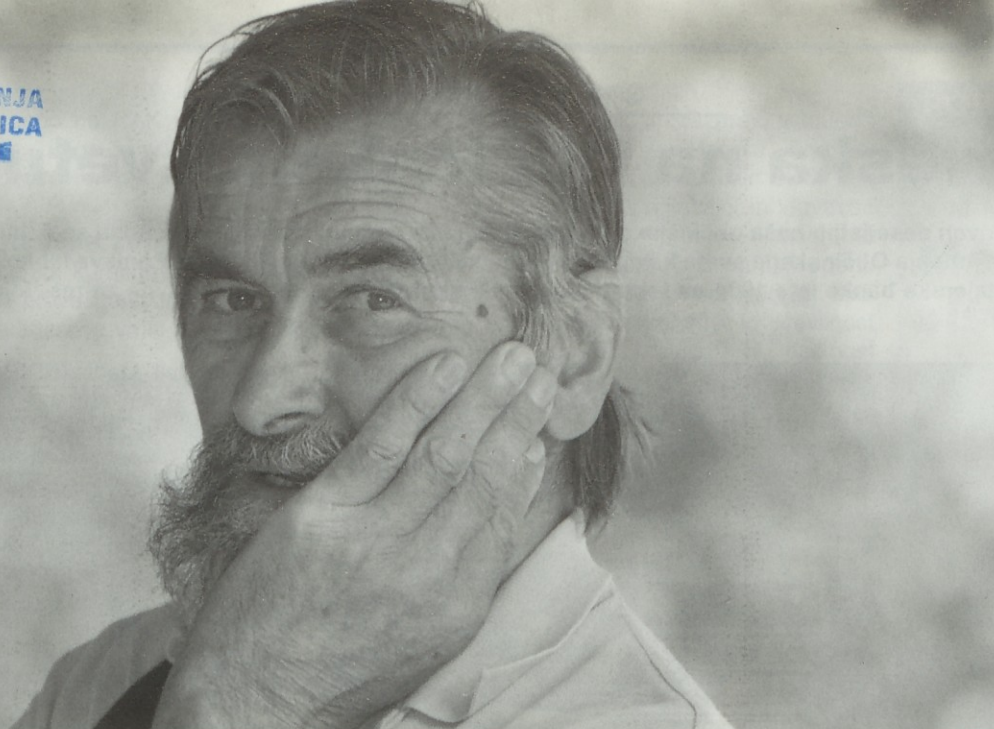
novo!

večnamenski
lestveni
oder

za zunanjo in
notranjo uporabo

ALPOS Alu, d.o.o.
C. Leona Dobrotinška 2
3230 Šentjur, Slovenija
T: +386 (0)3 7462 750
F: +386 (0)3 7462 770
E: alu@alpos.si
W: alu.alpos.si

kot prislonska ali
A lestev

Šentjurjevo, kam si namenjeno?

O šentjurjevem, prejšnjem jurjevanju, prav gotovo največjem šentjurskem zabavno-kulturnem dogodku, bi vsekakor veljalo poleg pohval reči tudi kakšno bolj premišljeno kritično besedo. Toda, kdo si lahko privoščiti, da »popljuva«, tako se pač še vedno pri nas razumeva vsako nasprotno mnenje, tiste, ki garajo, se trudijo, švicajo ...? Kot vse kaže, na Občini bi težko z lučjo pri belem dnevu našli človeka, ki bi zmoget ali hotel resneje poseči v to temo. Bi morda morali katero reči predsednik ZKO Jože Marjan Mastnak, naša kulturna profesionalka Anita Koleča ali morda prvi akter šentjurjevega predsednik sveta KS Šentjur mesto Cveto Erjavec? Spodobilo bi se že, toda vsaj videti ali slišati ni ničesar o tovrstnih miselnih prizadevanjih. Kar lahko tudi pomeni, da smo vsi povsem zadovoljni s tem, kar imamo?

Kaj je pravzaprav Šentjurjevo in čemu služi? Gre za kulturo, turizem, posle, veselico ...? Morda celo za načrten oblastni poskus prispevati k socialni koheziji v naši ožji družbeni skupnosti? Ali gre le za vztrajnostno rutino, za nekoč začeto promocijo društev, skupin, posameznikov, ali celo poulično osmišljanje naše kulturne in politične elite?

Če izvezam revijo odraslih pevskih zborov, šentjurjevo ni bilo ravno nosilec velikih kulturnih vsebin. Že res, kultura so tudi naši »našemu« konjeniki in kočijaži, pevci in pivci na etno-vozovih, škmsjevska rock žurka, županova ali Anitina spretna voditeljska retorika, pa revija »avsenikov«, nastop obeh pihalnih orkestrrov in ne nazadnje tudi množično srečanje lastnikov staromodnih avtomobilov in motornih koles. Sicer nekoliko drugačna kultura, kot jo običajno razumevamo, skoraj bolj nekakšna subkultura, ki je namenjena manj zahtevnim okusom, na eni strani nekakšen ekshibicionizem akterjev, na drugi strani pa želja pasivne množice, ki si želijo popestriti dan. Toda še vedno kultura. V ta sklop lahko mirne duše

dodamo plačane klovne, Prešerna in Julijo, pa tiskarno in še kaj. Vse skupaj je vpeto v dokaj lahkotno zasnovo, v malo zabave in razkazovanja povprečnosti, še v večji meri pa v pričakovanje nečesa, česar potem ne dočakamo. V primerjavi z nekaterimi jurjevanjskimi dogodki se zdi, da ima celo kuhanje kisle župe svojo presežno vrednost. Ko pod celoto poskušam potegniti črto, seštejem stroške, napore in jih postavim ob bok dosežkom, si moram na tihem priznati, da to pravzaprav ni tisto, kar bi naj bilo, še zlasti ne posebno razveseljiv odraz kulture Ipavčevega mesta.

Gre za turistično, torej gospodarsko, pridobitno prireditev? Tudi ne. Gostinec Bohorč in postavljalec šotorov sta sicer nekaj res zaslužila, toda »skubila« sta tako rekoč samo nas domačine. Večinoma pa je tako ali tako vse šlo posredno na račun občinskega proračuna. In zagnanih prostovoljcev, ki jih očitno ni manjkalo. O poslilih in zunanjih turistih ni bilo ne sluha ne duha, vse se je zavrtelo v našem zaprtem domačijem krogu. Še morda najbolj osmišljena bi lahko bila razstava Naravno je zdravo, če se ne bi vsebinsko ponavljala iz leta v leto. Tudi Jurjev sejem bi težko ekonomsko ovrednotil. Bolj kot za sejem je šlo za dogajanje, kramarijo, večinoma pripeljano z one strani občinskih meja, z le nekaj malega pozornosti vrednih izdelkov iz domačih logov.

Na rešetu mi tako ostaneta le še težko določljiva motivacijska in promocijska vrednost šentjurjevega. Po prizoriščih se je zavrtela solidna množica ljudi, na aktivni in pasivni strani, ki je bila razmeroma hvaležna priča sicer številnim, toda večkrat tudi na pol izsiljenim dogodkom, informacijam, komunikacijam ... Sta to naša cilj in domet?

Franc Kovač

Po prizoriščih se je zavrtela solidna množica ljudi, na aktivni in pasivni strani, ki je bila razmeroma hvaležna priča sicer številnim, toda večkrat tudi na pol izsiljenim dogodkom, informacijam, komunikacijam ...

Mesečnik
Šentjurske novice izdaja:
Šentjurske novice, d.o.o.,
Dušana Kvedra 11, Šentjur

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Eva Kovač

Postavitev in oblikovanje:

Jure Godler

Naslovnica:

foto Franc Kovač

Tisk:

Tiskarna Petrič, Slovenske Konjice

8,5% DDV je vračunan v ceno

Naslov uredništva:

Dušana Kvedra 11, pp 43, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Transakcijski račun:

06000-0105036264

Naklada:

1000 kom

Naslednja številka:

16. junij 2009

Časopis je vpisan v evidenco
javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,
pod zaporedno številko 1056.

Burleska na Občinskem svetu

Kot vse kaže, se je po dveh desetletjih naša občinska demokracija znašla na dnu: po tragikomičnosti se dajanje tako rekoč skoraj nepomembnega mnenja Občinskega sveta k imenovanju kandidatke za ravnateljico OŠ Ponikva lahko primerja le še z dogajanjem okrog Štajerske banke leta 1991 na takratni Občinski skupščini. Le da je takrat šlo za res, tokrat pa bolj za »oslovo senco«.

Igrice okrog zaključnega računa

Že pred začetkom seje OS se je neuradno vedelo, da obravnave zaključnega računa proračuna za leto 2008, ki se je presenetljivo hitro znašel na dnevnem redu, sploh ne bo. Slišati je bilo namige, da so številke tako »žalostne«, da si Tislova koalicija odprte razprave sploh ne želi. Z uvrstitvijo na dnevni red je svojo zakonsko dolžnost opravila, potrditve zaključnega računa na OS pa po sprejetih proračunih 2009 in 2010 vsebinsko in formalno niti več ne potrebuje. Nadzorni odbor zaključnega računa sicer ni zavrnil, a si je vzel čas za natančnejši pregled nekaterih postavk, določno le izgradnjo preko 100.000 € vrednega odbojarskega igrišča na mivki v Hruševcu. Tako predlog za umik zaključnega računa s strani kar dveh vladnih podžupanov Koržeta in Erjavca sploh ni bil presenečenje oziroma je bilo presenetljivo le to, da tega »umazanega« posla Tisel ni prepustil opozicijsko naravnemu »Dijacijevemu« Odboru za proračun in finance, ki je v svoji zagnanosti »nasedel na finto« in zahteval isto.

Oh, te cene za vrtce

Tudi predlog za zvišanje cen v vrtcih za 2,3% oziroma za 2 – 4 € za starše, je soglasno »letel« z dnevnega reda seje, čeprav so se o tej temi občinski svetniki spet razkošno »razkokodakali«. Podžupan Artnak je v imenu LDS menil, da je predlog nespodoben za te čase recesije, s čimer naj bi se končno morala

soočiti tudi direktorica Ketiševa. Z njim se je strinjal Diaci, ki pa je zavrnil »jokanje« za teh 40.000 €, ki jih bo moral zaradi zavrnitve povišanja cen pokriti občinski proračun, kar je bagatela v primerjavi s proračunskimi 22 milijoni €. Uvrstitev točke na dnevni red in povišanje cen so podprli le svetniki SDS (Modic, Žafran, Oset) z racionalno ugotovitvijo, da se tu pač ne da nič narediti, ker vse diktira država s svojimi predpisi, in je prav, da se breme podražitve porazdeli tudi med starše.

O »našem« javnem zavodu Inštitutu za okolje in prostor?

Inštitut je sicer iz Velenja, v Šentjurju je praktično nepoznan, toda status javnosti mu je zagotovila naša občina, ki je vanj vložila reci in piši 80 evrov. In so zato občinski svetniki lahko skoraj eno uro debatirali o predlagani spremembi lastništva in poslovnem poročilu nove večinske lastnice dr. Cvetke Ribarič Lasnik. Pravzaprav hecno. Pa spet prav nič hecno, če vemo, da ta zasebna ustanova v nasprotju z našim RAK-om niti s centom ne visi na občinskih jasliah (razen za stroške zamude časa in sejnin za to sejo) in je v lanskem letu naredila preko 200.000 € prometa.

Zakaj nam niče ne da turizma?

O občinskem programu varnosti, v gradivu ga je bilo za polnih 77 strani, kar je jamstvo, da ga noben svetnik ni resno »povohal«, ni kaj napisati. Posvetili se mu bomo, ko bosta z izobraževanja prišla dva občinska redarja, ki naj bi nas v drugi polovici leta začela učiti kozjih molitvic.

So pa zato občinski svetniki kar precej svoje energije namenili obravnavi programa razvoja turizma 2009 – 2013. Polnar je v imenu LDS menil, da bi Občina morala ustvariti pridobitno ali nepridobitno organizacijo, ki bi izoblikovala tržniški splet izdelkov in storitev, njihovo promocijo, distribucijo in izvedbo. Bolj

kritičen je bil Modic (SDS), ki v programu ni našel nič konkretnega, nič uporabnega.

Zašiljene

Župan Tisel (SDS) ima praktično rešitev za naš turistični bum: »**Najti moramo norca, ki bo šel v to.**«

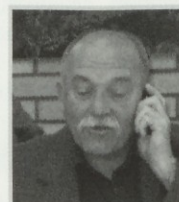

Robert Polnar (LDS) končno pohvalil župana Tisla, ampak ostaja kruti realist: »**Čestitam županu, zgodilo se je prvič, da je razpravljaj in povedal tri smiselne stavke**

skupaj. Spremenilo pa se ne bo čisto nič, kar pa tako vsi vemo.«

Robert Maruša (SLS) o 90 evrih, ki naj bi jih na dan pri nas potrošil povprečen turist: »**V šentjurskem primeru lahko samo na račun Lovske koče.**«

Branko Oset (SLS) ostaja zvest »socialistični« retoriki: »**Program je odličen, le oživiti ga je še treba.**«

Kot da je program delan le za nas same, ali kvečjemu še za neposredno okolico Šentjurja. Več bi morali delati na tujcih, recimo na karavaningu (avtodomi na turističnih kmetijah), kampih. Večinoma so svetniki bili s programom kar zadovoljni in so mu le še dodajali svoje »prebliske«. Oset (SDS) bi bolj izkoriščal šentjursko »kulturno bombo« (Ipavci, Slomšek, ...), Vrečko (Desus) »nacionalizcijo« gostinskih lokalov in Slivniškega jezera, Žafran (SDS) privlačnost bodočih vaških jeder, imel bi tudi mladinski hotel, Diaci bi turizem obesil za vrat enemu od podžupanov, Cerkvenik bi dal več na romarje in novi zavod za kulturo, šport in turizem, Laubič (LDS) na turistične delavnice po KS, Erjavac (SD) na ljudi s srcem ... Oglasil se je celo župan Tisel, ki je menil, da so upokojeanci, verniki in šolarji naši potencialni turistični rešitelji, a nam gre še predobro, da bi se dela kdo

Zašiljene

Stanko Desus ne ceni voditeljskih odlik Zore Ketiš: »**Lušno je biti direktor, če ti ni treba nič drugega, kot vsake toliko časa zahtevati višje cene.**«

res lotil.

Vse pripombe bodo na RAK verjetno vestno vnesli v program – in ga do prihodnje razprave leta 2013 varno spravili v predal.

Vroča ravnateljska župa

Razprava o mnenju k imenovanju ravnateljev je kulminirala v pravo burlesko, ki se slej ko prej mora kot bumerang vrniti akterjem, kot je

Zašiljene

Slavko Špur (LDS) o kriterijih, po katerih se je odločala kadrovska komisija: **»Vse kaže, da je bil edini kriterij, da si hči podžupana.«**

Mira Jazbec (SDS) je emancipiranka, ki da veliko na naključja: **»Problem je le to, da gre za žensko, ki pa je povsem slučajno hči podžupana in mojega predsednika.«**

Branko Oset (SDS) ceni inteligenco: **»Hvala bogu, da ima podžupan sposobne otroke.«**

Alojz Modic (SDS) je občutljiv in snažen družinski človek: **»To podtikanje, da gre za podžupanovo hčero, je nehigiensko in mi preseda.«**

Robert Polnar (LDS) pozna Pilatovo dilemo: **»Kot predsednik Komisije sem moral demokratično dovoliti ta slabo zrežiran cirkus.«**

Župan Tisel za znano ceno vdano jemlje križ sumljive podpore hčeri strankarskega šefa na svoje rame: **»To nezakonitost vzamem na svojo dušo.«**

Robert Maruša (SLS) je dosledno za dobro prakso in popolno svobodo: **»V Komisiji smo glasovali demokratično, smo primer dobre prakse. Zavrnitev našega sklepa bi bila šikana.«**

v svoji izjemno ostri filipiki napovedal Slavko Špur (LDS). Pravzaprav je šlo izključno za OŠ Ponikva, kajti »dosmrtna« Gradišnik (OŠ F.M.) in Gajšek (OŠ Hruševac) bosta ostala nedotaknjena, Jančič v Dramljah pa tudi nima resnega konkurenta.

Šlo je seveda za že kar dolgo načrtovano in pričakovano »žaganje« ravnatelja Bevca in umestitev Jelke Godec, hči podžupana Koržeta, ki že vrsto let čaka na svojo ravnateljsko priložnost. Špur je ocenil, da je Komisija za volitve in imenovanja s tem, ko je vnaprej izločila vse njene protikandidate (Miloš Bevc, Andreja Ocvirk), in od občinskih svetnikov zahtevala le potrditev svoje izbire, nezakonito in samovoljno poteptala osnovna načela demokracije. Zahteval je, da Občinski

svet glasuje o vseh kandidatih.

Sledile sta dve uri žolčnih razprav, v katerih so poleg članov komisije (Maruša, Erjavac, Artiček) sodelovali prav vsi svetniki SDS, tudi tisti, ki se sicer nikoli ne oglašajo, in »krvavo« resno zavračali Špurov predlog. Nasprotno sta Diaci in Polnar (čeprav je slednji sporni sklep Komisije kot njen predsednik tudi podpisal) dokazovala zakonitost in pravilnost nasprotnega, to je pravico in dolžnost Občinskega sveta, da se opredeli do vseh kandidatov, ki izpolnjujejo razpisne pogoje, izbiro pa prepusti svetom šol. Iz razprav je bilo več kot očitno, da gre za zrežirano zgodbo, kako skozi Občinski svet pripeljati do odločanja na Svetu OŠ Ponikva le podžupanovo hči Jelko Godec. Pri tem se je še najbolj očitno zapletel Vrečko (Desus), ki se mu je tik preden je demonstrativno zapustil sejo, zareklo, da on o vseh preostalih kandidatih ne more glasovati, ker jih ne pozna, kar pa vsaj v primeru Bevca in Ocvirkove gotovo ne drži. Piko na i je dal župan Tisel, ki v očitnem nasprotju s polovnikom OS ni dovolil glasovanja o Špurovem in Diacijevem predlogu. Nakar je sejo demonstrativno zapustilo še nekaj občinskih svetnikov.

Zmaga podžupana Koržeta je bila nesporna, čeprav jalova. Toda šteje le to, da bo njegova hči Jelka Godec štartala na mesto ravnateljice OŠ Ponikva s podporo 13 občinskih svetnikov, njeni konkurenti pa brez tega sicer neobvezujočega blagoslova.

Zakaj je Primož Pevec izstopil iz Sveta ŠČŠ

Zagotovo je le to, da ni izstopil zaradi bolezni, vse druge opcije pa so odprte. Sam je na to vprašanje le zamahnil z roko in dejal, da odstopa ne bo komentiral. Toda njegova gesta se je dala nesporno razumeti kot »brez veze, se ne spleča izgubljati besed«. Ker mlad človek, ki očitno ima tudi politične ambicije, ne zapušča »bojišča« brez razloga, bi bilo pričakovati, da bi njegov odhod morala opaziti vsaka senzibilna in angažirana politika, pa so ga brez besed zamenjali z očitno bolj uporabnim Cvetom Erjavcem.

Pobude občinskih svetnikov

Začelo se je s pobudo Branka Oseta, da nam občinska oblast izposluje pri Simbio d.o.o. nižje cene odvoza odpadkov in daljše plačilne roke, nadaljevalo pa s stopnjevanjem podžupana Artnaka, da Občina pozove vsa javna podjetja, zavode (in tudi samo sebe!), da brezobrestno podaljšajo plačilne roke na 120 dni (tudi za plin, elektriko, ...), nekooperativne pa da na javno »črno listo«.

Zahteval je tudi izvedeniško mnenje glede racionalnosti izgradnje zdaj že razvpitega odbojarskega igrišča v Hruševcu.

Nato se je Diaci lotil problema Erike Kosi. Zahteva vso dokumentacijo o njeni premestitvi, plači itd. in o znanem problemu z aneksi k cestnim pogodbam »+ 30 %«.

Pisančovo razčiščevanje, kam je izginilo 10.000 € kulturi prvotno namenjenega denarja, je bilo že bolj retorične narave, Koržetovo reševanje težav z daljinci na občinskem parkirišču pa že rahlo neresno.

POBUDA

mag. Marko DIACI

Marko Diaci »išče« Eriko Kosi

Občinski svetnik M. Diaci je s svojimi svetniškimi vprašanji načel temo, ki utegne načeti dosedanje harmonijo v ožjem občinskem vodstvu:

»V javnost je bila posredovana informacija, da je donedavna vodja službe za investicije in komunalo razrešena s tega položaja. Iz medijev in debatah na sejah in odborih Občinskega sveta se je dalo razbrati, da je njeno delo po mnenju direktorja OU in župana uspešno in da ga podpirata, razen morebiti njenega komuniciranja, kar pa po sistematizaciji sploh ni osnovna naloga tega delovnega mesta. Prav tako iz medijev izhaja, da naj bi bila premeščena na delovno mesto vodje projektov. Tega delovnega mesta v organogramu Občinske uprave, dostopnem na medmrežju, ni.

Zanima me:

1) Kaj so formalnopravni razlogi za njeno zamenjavo (izhajajoč iz ZDR in ZJU), kakšni so bili stroški te zamenjave (morebitne odpravnine?), so ji bili izrečeni pisni ukrepi kršitve delovnega razmerja in je bil to razlog za razrešitev?

2) Ali razlogi zamenjave tičijo v dejstvu, ki ga je navedel na prejšnji seji eden izmed podžupanov, da se občinske investicije izvajajo na način, da se predvidoma na koncu podražijo za 30%?

3) Kakšno je delovno mesto »vodja projektov«, ki ga v organigramu ni, je pa bilo sistematizirano 01.03.2009 s pogoji za opravljanje dela, plačnim razredom itd. praktično identičnim s prejšnjim delovnim mestom? Kdaj ji je bil vročen pisni predlog za spremembe?

Prosim, da odgovore podkrepite s pisnimi dokumenti, ki imajo karakter informacij javnega značaja.

Občinski svet Dobje ima nekaj posebnosti, v bistvu pa funkcionira zelo podobno kot njegov večji šentjurski brat. Tako so na primer na tej seji o obrobem povznanju cene pomoči družini na domu vneto razpravljali bistveno dalj časa kot o proračunu za leto 2009, na obeh občinah sta nesporna prva »maherja« oba direktorja občinskih uprav, vsi drugi, vključno z županoma, pa dokaj ubogljivo capljajo za njima. Le da dobjanski direktorici Andreji pač ne očitajo megalomanstva, prej kaj nasprotnega. Tudi dobjanska opozicijska svetnika Čadej in Natalija P.F. sta v primerjavi s šentjurskima Polnarjem in Diacijem pravi ovčki.

Odbori OS delajo in poročajo

Tokrat so dobjanski svetniki imeli na dnevnem redu kar 14 točk, sejali so polne 4 ure tja do 22. ure, edini vsebinsko res pomembni zadevi, predlogu proračuna, pa so namenili le slabe pol ure. Čeprav so o novi ceni pomoči družini na domu posvetili največ časa, jih je direktorica CSD Šentjur vseeno uspela »nategniti« oziroma prepričati, da pač imajo na tem področju krepak nadstandard, ki ga morajo plačati. Še najbolj jih je motila kilometrina, ki si jo (preveč radodarno?) zaračunava dobjanska delavka CSD, a so nazadnje le popustili in CSD primaknili dodatnih 2500 €. Ki so jih vzeli, kako preprosto, kar občinski upravi. Tudi druga gostja iz Šentjurja, direktorica RAK Andreja Smolej, s predstavitvijo dela RAK in svojo potrditvijo za direktorico, ni imela nobenih težav. Dobjani očitno spoštujejo inštitucije iz svojega bivšega centra. Druga marginalna točka, ki je po zaslugi glasnega Karla Čadeja izpadla kot pomembna, je bil sprejem odloka o kategorizaciji občinskih cest. Problem je bil v tem, da je pomotoma, morda pa tudi namerno, izpadla »neka hribovska« cesta nekje v bližini Završ. Presenetljivo je predlagatelj podžupan Leskovšek na Čadejeve ostre napade odgovarjal skoraj prestrašeno. Na splošno je bil na tej seji sicer običajno glasen podžupan tokrat zelo miren, kar je verjetno že posledica njegovega napovedanega umika v penzijo in pripravljanja terena za honorarne posle.

Za razliko od šentjurskih delovnih teles občinskega sveta, katerih člani (z izjemo dveh odborov) praviloma hodijo na Občino le po sejnine, dobjanski odbori svoje naloge jemljejo zelo resno, temeljito sejejo in temeljito poročajo na Občinskem svetu. Toda, zanimivo, o proračunu niso veliko razpravljali. Ali pa so morda to mukotrpno delo opravili že ob osnutku proračuna? Koliko so upoštevani, je druga zgodba.

Mala občina je draga

Posebnost dobjanskega proračuna je dobra preglednost, vse postavke so tako podrobno razdelane in zracionalizirane, da župan nima velikih možnosti, da bi lahko kaj resnejšega naredil po svoje.

Letošnji proračunski prihodki so načrtovani v višini 947.000 € (so za 5% višji od lanskih), odhodkov pa bo za 1,135 milijona evrov. Toda Dobjani se ne bodo zadolževali, temveč bodo primanjkljaj pokrili z depoziti iz prejšnjih let. Občinska uprava jih bo stala skupaj okrog 145.000 €, šola 77.000 €, vrtec celo 145.000 €. Čeprav so te številke le približne, pač kolikor sem jih uspel razumeti, kažejo v primerjavi s šentjursko občino na razmeroma velike proračunske stroške. Pomoč družini na domu, Vrtec in šola jih na prebivalca stanejo na primer tudi do enkrat več kot v Šentjurju. Tudi njihova občinska uprava, sedaj že s tremi vodilnimi, ni ravno poceni.

Posebnost letošnjega proračuna je investicija v objekt Dobje 1, kakor so poimenovali staro šolo. Kaj bodo s to šolo naredili, sicer še ne vedo (kar je hudo razburilo Čadeja), naj pa bi bilo nekaj takšnega, da bi lahko štartali na evropska sredstva. Govori in piše se o turističnem objektu, vanj pa bi radi skozi stranska vrata pritihotapili tudi občinsko upravo. Za dokumentacijo in načrte so namenili 92.000 €.

V četrtek 7. maja se je v Aspari v Šentjurju zbralo okoli 40 delegatov ustanovitvenega zbora Pokrajinskega odbora LDS Savinjske regije, ki je nastal iz dveh dosedanjih odborov, celjskega in šaleškega. Z njim se LDS prilagaja sedanji organiziranosti Savinjske statistične regije, v katero spada tudi Šentjur. Predsednik je postal Zdene Podlesnik iz Celja, član Izvršnega odbora, pa tudi Šentjurčan Jože Artnak. »V LDS ugotovljamo, da je regionalni pomen organiziranosti velik, saj obstaja veliko skupnih regijskih interesov in projektov od šolstva, protipoplavnih ukrepov, infrastrukture predvsem na področju državnih cest, razvoja turizma, podeželja, varovanja okolja in gospodarstva. Vsa navedena področja zelo močno zadevajo tudi območje občine Šentjur, zato se bomo vanje aktivno vključevali.« je dejal Jože Artnak.

Seje so se udeležili tudi evropski poslanec Jelko Kacin in kandidata na volitvah za parlament EU mag. Sonja Kralj Bervar in Borut Cink. Zakaj je bila seja zaprta za javnost, Artnak ni pojasnil.

FK

V ospredju letne konference so bile predvsem priprave na 9. kongres SDS in na volitve v evropski parlament, spregovorili pa so tudi o svojem delu v preteklem letu in programu za naslednje leto. Od SDS kot v Občinskem svetu najmočnejše stranke se pričakuje in zahteva, da bo razvojni akter za doseganje čim višje blaginje občanov. Prav v tem letu se uresničuje strankina pobuda za občinsko sofinanciranje cestnih odsekov po naših KS. Člani SDS so izrazili prepričanje, da bo sedanji mandat občinskega sveta eden bolj uspešnih. Navzoč je bil tudi poslanec mag. Štefan Tisel, ki je skupaj s predsednikom OO SDS Jožetom Koržetom predstavil spremembe Statuta in pravilnika SDS. Gre za dokumente, ki se bodo potrjevali na Kongresu SDS in naj bi predstavljali tako organizacijsko preoblikovanje stranke kot tudi vrednote; cilje in smernice stranke. Razprava je bila namenjena tudi pripravam na volitve v evropski parlament, kjer ima stranka visoke cilje, saj jo sestavlja močna kandidatna lista (Milan Zver, Romana Jordan Cizelj, Zofija Mazej Kukovič, Dragutin Mate, Mirko Zamernik, Bernarda Ronutti in Anže Logar). Ob tej priložnosti so podelili priznanja SDS Aleksandri Šuster Močnik, Stanku Percu in Srečku Zupancu.

L. Žafran

FK

Ponkovška ravnateljska vojna končana

Z najtesnejšim možnimi izidom, s 5 : 4, so se člani Sveta OŠ Blaža Kocena odločili za novo ravnateljico Andrejo Ocvirk in tako končali napeto ponkovško šolsko zgodbo z nekaj let dolgim repom. Drugo vprašanje pa je, če je ta tesen izid prinesel na šolo potrebno slogo, ali pa morda pomeni le nadaljevanje ravnateljske vojne v ilegali.

Kako so glasovali

Različna glasovanja v času priprav na končno odločitev o novem ravnatelju so pokazala, da v šoli vendarle ni prepričljive enotnosti, čeprav skupni seštevek nesporno govori v prid Andreje Ocvirk. Večino je dobila na vseh treh šolskih glasovanjih. Na učiteljskem zboru je za las (11 : 10) premagala dosedanjega ravnatelja Miloša Bevca, med tem ko je tretja kandidatka Jelka Godec ostala brez enega samega učiteljskega glasu. Kar je z ozirom na to, da je Godčeva članica Sveta šole, rahlo presenetljivo, čeprav po drugi strani tudi razumljivo, ker si kolikor toliko uigran učiteljski ceh pač ni želel zunanje nove metle, še najmanj pa take, ki mu jo je poskušala vsiliti politika. Ne nazadnje so imeli v tem pogledu slabe izkušnje z dosedanjim ravnateljem Bevcem.

Glasovanje na svetu staršev (5 za Ocvirkovo in po trije glasovi za Bevca in Godčevo) je bilo še bolj prepričljivo. Še najbolj tesno je bilo na odločilnem Svetu šole. Slednje je bilo prav gotovo že pod močnim vplivom odmevnega dogajanja na Občinskem svetu, kjer je politika poskušala pokazati svoje roge, a realno na odločanje Sveta šole formalno sploh ni mogla vplivati.

Kaj čaka Andrejo Ocvirk?

Odgovora na to vprašanje verjetno tudi sama Ocvirkova ne pozna. Izid glasovanja na učiteljskem zboru je bil zelo dvorezen, praktično pol pol, toda že dejstvo, da je »novinka« prehitela ravnatelja, ki je imel en mandat časa utrjevati svoj položaj, je dovolj zgovorno. Čeprav se tu lahko postavi dilema tudi drugače: je ona tako dobra, ali je bil Bevc tako slab?

Kaj za šolo Ponikva pomeni razhajanje s šentjursko politiko? Verjetno nič spodbudnega, kajti poleg vladajoče SDS s podžupanom Koržetom na čelu, se je proti imenovanju Ocvirkove nesporno opredelil tudi župan Tisel. Tisel je sicer pragmatik in se bo hitro prilagodil, zagotovo pa podžupan Korže še ne bo vrgel puške v koruzo. Oba imata do konca mandata sicer samo še dobro leto, toda tudi dobre obete, da ostaneta še naprej na občinskem olimpu. Občinska politika na šolo formalno sicer nima velikega vpliva, ima pa v svojih rokah velik del šolskih financ, kar tudi ni hec.

Ponikva ima končno domačo ravnateljico

Kar je prav gotovo dobro. Učitelji in še v večji meri ravnatelj, ki le prihajajo na šolo za nekaj ur, živijo pa z nekim drugim okoljem, za šolo kot sam kraj praviloma niso dodana vrednost. Zdi se tudi, da ima Ocvirkova med ljudmi na Ponikvi kar solidno splošno podporo in torej dobro osnovo za uspešno delo. Tudi to, da bo imela v svetu šole zelo močno opozicijo, bi ji utegnila biti dobra spodbuda za polno angažiranje.

Drugo vprašanje pa je, kaj je šola zamudila z zavrnitvijo Jelke Godec? Odgovor je lahko le hipotetičen; morda temeljitejšo prevetritev »domačijskega« vzdušja na šoli, delitev na razne interesne skupine ter posledično nov zagon.

FK

KOMETIRAMO

Franc Kovač

Ata Korže je skuhal prevročo župo

Dogajanje okrog podžupanove hčere in njenega pohoda na ravnateljski stolček OŠ Ponikva je lep primer »totalne brezveznosti«, ki pa bo šla v šentjursko zgodovino kot afera leta, morda celo kot afera obeh Tislovih mandatov. Da ne bo nesporazuma, sploh ne govorim o tem, da gospa Jelka Godec ni morda celo idealna kandidatka za ravnateljico in da se zato, ker je hči podžupana Koržeta, ne sme potegovati za funkcijo, ki ji je življenjski izziv. Nesporno ima vso pravico, da se enakovredno postavi v vrsto za dirko, kar v današnjem času pomeni tudi to, da javnost in odgovorne lahko prepričuje, lobira, nagovarja ... Tako kot to počnejo njeni konkurenti. To in nič več. Da je njen oče podžupan je hkrati njena prednost in njen hendikep, je po eni strani znamenje, da ima ambiciozne gene in dobrodošle zveze na Občini, po drugi strani pa jo bremeni senca sebičnih zvez, poznanstev, protekcije. Toda ta bilanca, čeprav govori rahlo v njen prid, je še vedno vsaj približno izravnana.

Ampak le do trenutka, ko so vnaprejšnji izračuni pokazali, da so njene možnosti pičle in je stopil na prizorišče njen oče, večkratni oblastnik in funkcionar, ki je prepričan, da njegova hči mora biti ravnateljica ne glede na ceno. Njegova »kuhinja« je začela delati. Dogajanje na Občinskem svetu je bilo tako prozorno, da ni bilo nobenega dvoma, da je podžupan Korže v reševanje svojega potaplajočega se družinskega projekta vključil vse registre, svojo podžupansko funkcijo, stranko SDS, verodostojnost politike, župana, številnih občinskih svetnikov in prav gotovo tudi nekaterih članov sveta OŠ Ponikva. Vse to pa očitno brez kančka slabe vesti, tako rekoč skoraj odkrito pred očmi vse šentjurske in celo slovenske javnosti. Ker je pač prepričan, da je ni višje etične norme od njegovih očetovskih preokupacij. Je že res, da so družinske povezave sila, ki je ni mogoče kar tako ignorirati, toda v civiliziranem svetu – do sedaj sem mislil, da tudi v Šentjurju – vendarle obstajajo določene meje, ki jih ni dovoljeno prestopiti. Še najmanj si takšno razkošje lahko dovoli eden od naših ta trenutek najbolj izpostavljenih političnih mož, državni svetnik, podžupan, regijski »Janšev partijski sekretar« in predsednik lokalnega odbora najmočnejše šentjurske stranke. Nič manj škandalozno ni, da so v podžupanovo trgovino brez prepotrebni notranjih zavor padli tako strankarski šefi koalicijskih strank kot njihovi in še nekateri drugi občinski svetniki, od vseh svetnikov SDS po vrsti do presenetljivega Roberta Maruše (SLS), Vrečkota (Desus) in še koga. Da ne govorim o županu Tislu, ki je z izjavo, da to nezakonito kuhinjo vzame na svojo dušo, mirno potrdil zelo trdi pristanek občinske politike na vrednostnem dnu. Skratka, »prava štala«, kot je dogajanje po seji ocenil eden od svetnikov iz nasprotnega tabora.

Kakšne bodo posledice te afere, se utegne bumerang res uničujoče vrniti akterjem, kot je napovedal občinski svetnik Slavko Špur (LDS)? Ne verjamem. Naša politična senzibilnost je že večkrat padla na izpitu in tudi tokrat ne pričakujem nič drugače. Korže ne bo odstopil niti kot podžupan in državni svetnik niti kot SDS funkcionar, šentjurska politika se od njegovega početja ne bo javno distancirala, naša javnost pa se bo le prizanesljivo nasmihala, in to bo vse. Do naslednjih volitev bomo vse pozabili. Ali mu bo ta greh spregledal tudi Janez Janša, je drugo vprašanje. Če imata Janša in SDS v sebi še kaj načelnega, bi morala nekaj reči.

Vsaj na šoli na Ponikvi težav ni pričakovati. Nastale pa bi le, če bi Jelka Godec uspela. Delati uspešno v kolektivu, kjer so že na štartu vsi sodelavci na drugi stani, je nemogoče. Kar pa gospe Godec očitno ni odvrnilo od njenih ambicij – ker pač jabolko ne pade daleč od drevesa. Še največ posledic bo čutila ona sama, ker si je s to zgodbo morda za lep čas, morda tudi dokončno, zaprla vstop tako v šentjursko šolstvo kot politiko. Še več, zakomplicirati se utegne celo njeno ravnateljevanje na Ljudski univerzi.

Nadzorni odbor je zaskrbljen nad občinskimi financami

Sredi aprila, to je 10 dni pred Občinskim svetom, je Zaključni račun 2008 obravnaval občinski Nadzorni odbor (NO). Zaključni račun za predstavnike medijev ni bil na razpolago, zato lahko le »invalidno« povzemam razpravo nadzornikov.

Pod prvo točko je NO sprejel pobudo občinske svetnice Mire Jazbec, da podrobneje preuči investicijo v odbojarsko igrišče v Hruševcu. Po njenem mnenju je bilo igrišče absolutno predrago. Nalogo sta prevzela Stane Zatler in Franc Gračnar.

Marija Budiša (SDS) je opazila, da so občinske finance očitno v težavah. Ob izjemno slabi realizaciji prihodkov (indeks 92) se v proračun 2009 prenaša okrog 6 milijonov evrov kratkoročnih dolgov in terjatev, kar z ozirom na letošnja krizna pričakovanja pomeni že polovico vnaprej porabljenega denarja. ... Po njenem prepričanju je Občina zelo zadolžena in v kritičnem finančnem položaju. Kot občanko jo je strah, upa le, da se morda moti.

Stane Zatler (SD) je pohvalil pripravljavce proračuna, je pa zaskrbljen nad dolgovi, menil je, da so neprofesionalci na Občini (župan in podžupani) predragi, 1,4 milijona € za vrtce se mu poleg prispevkov staršev zdi zelo veliko, pomislek je imel o širjenju zaposlovanja na Občini in visokih plačah (39 zaposlenih, povprečna plača je 2122 € bruto) ter o rastočih stroških za javno razsvetljavo in posledičnem svetlobnem in ekološkem onesnaževanju, na rast stroškov šolskih prevozov, zimske službe ...

Zvonko Pušnik (SLS) je opozoril, da poleg vse večjega števila zaposlenih v občinski upravi tam dela tudi veliko honorarcev.

Pavla Skok (Desus) je opozorila na nekatere nejasnosti v zaključnem računu (prodaja nepremičnin, investicije, obratna sredstva), na nepopolna poslovna poročila KS in na veliko vsoto (120.000 €), ki je namenjena vrhunskemu športu.

Na njihova vprašanja sta zadovoljivo odgovarjala direktor Palčnik in financarka Škobernetova, zato je NO sprejel sklep, da se je z zaključnim računom seznanil, v maju pa se bo v dveh manjših sestavih lotil nekaterih posameznih postavk. Zatler in Gračnar sta prevzela odbojarsko igrišče, Budiševa, Pušnik in predsednik NO Gobec pa verjetno cesto Slatina-Ponkvica in še kaj.

Nadozrniki so na mizo dobili tudi tabelarni pregled vlaganj v Ipavčevo, a so se odločili, da jo bodo vzeli pod drobnogled na naslednji seji. Zvedeli smo le to, da so skupni stroški za to stavbo že dosegli kar fantastično številko okrog 1,3 milijona €.

(Ker se v zadnjem času poskušam izražati bolj plastično, naj povem, da je to približno toliko, kot stane 150 novih avtomobilov clio ali 15 novih stanovanj).

FK

Prvi maj na Resevni

Prvomajski shod na Resevni je že po tradiciji tudi sindikalno obarvan. Letos je za »rdečo« barvo poskrbel slavnostni govornik predsednik Območne organizacije SKEI Celje in predsednik alpoškega sindikata SKEI Alojz Jazbec.

G. Jazbec, kaj je bila poanta vašega letošnjega nagovora?

V prvi vrsti sem želel poudariti, da proizvodni delavci ne bomo dopustili, da bi mi plačali ceno trenutne gospodarske krize. Od naše oblasti zahtevamo, da delavce zaščiti s posebnim premostitvenim zakonom, ki bo zagotavljal vsem delavcem, ki bodo izgubili delo, pravico do enoletnega nadomestila plače. Sindikati smo prepričani, da naša družba ima rezerve in si takšno zaščito delavcev lahko privošči. Od naše oblasti tudi zahtevamo, da ukrepa takoj.

Ali to pomeni, da ste se v Alposu nekako odrekli klasičnemu pritisku na kapital, lastnike oziroma delodajalce?

Lahko bi tako rekli. V Alposu, ki je nesporno tudi v težavah, tega nasprotja s kapitalom ne čutimo tako neposredno. Zdi se nam, da bi bilo napenjanje loka ali celo spodbujanje konflikta z lastniki v tem času neproduktivno.

V Alposu ste za 10% znižali nagrade vodilnim, več kot dve tretjini režijskih delavcev je na 36-urnem tedniku, niste pa zaprosili za ustrezne državne subvencije. Zakaj ne?

Morda zato, ker bi nas državne subvencije preveč vezale pri morebitnem odpuščanju delavcev. Če gre res za to, potem so prave težave očitno še pred nami.

Kako so udeleženci shoda na

Resevni sprejeli vaš sicer kar udarni govor?

Zelo različno. Nekateri so mi čestitali, večina pa me verjetno sploh ni poslušala. Čeprav prvi maj počasi pridobiva spet nazaj svojo delavsko vsebino, je shod na Resevni še vedno predvsem le družinski praznik.

Socialno razlikovanje v slovenski družbi je že kar resen problem. Lahko pričakujemo novo revolucijo?

Ne verjamem, delavstvo je še vedno preveč individualizirano, tudi prestrašeno, da bi se lotilo tako radikalnih ukrepov.

FK

Z gasilske orientacije mladih

Za člane podmladkov gasilskih društev je bilo območno tekmovanje v gasilski orientaciji, ki se ga je sredi aprila v Šentjurju v različnih kategorijah udeležilo 32 ekip. V najmlajših kategorijah je bila zasedba dokaj velika, pri mladincih pa komaj zadostna.

Mladi tekmovalci so morali na terenu najti kontrolne točke in tam opraviti različne preizkuse gasilskih spretnosti. Srečanje so s prikazom svojih dejavnosti pred OŠ Franja Malgaja popestrili še taborniki, vojaki in radio klub.

Rezultati

Mlajši pionirji (1998-2002) – 10 ekip: **1. Dobje 2**, 2. Šentjur 2, 3. Dobje

Mlajše pionirke (1998-2002) – 4

ekipe: **1. Prevorje 2**, 2. Loka pri Žusmu 1, 3. Prevorje 1

Starejši pionirji (1994-1997) – 7 ekip: **1. Dobje**, 2. Dramlje 3, 3. Dramlje 2

Starejše pionirke (1994-1997): **1. Dramlje 1**, 2. Prevorje 1, 3. Šentjur

Mladinci (1992-1993) – 2 ekipe: **1.**

Dolga Gora

Mladinke (1992-1993) – 1 ekipa: Šentjur

Kultura v vojni z Občino za 10 000 €

Zveza kulturnih organizacij (ZKO) Šentjur združuje 25 društev, ki imajo okrog 1000 članov, lani so organizirali preko 100 prireditev, ki se jih je se je udeležilo približno 5000 obiskovalcev. Za svojo dejavnost prejmejo skupaj 70 000 €, skupaj z razpisanimi programi pa jim je iz občinskega proračuna na voljo okrog 130 000 €. Dve tretjini sredstev za dejavnost porabijo za honorarje mentorjem.

V ponedeljek 4. maja je bila skupščina ZKO, ki se jo je udeležilo 13 predstavnikov kulturnih društev od 22. Skupščina je potekala zelo kulturno, kar z drugimi besedami povedano pomeni zelo krotko. Predstavniki društev so kar po vrsti izražali hvaležnost svoji krovni ZKO. Pri zadnji točki dnevnega reda pa je »zakuril« predsednik ZKO Jože Marjan Mastnak

Občina je z zvito potezo za 15% zmanjšala sredstva za kulturo

z ugotovitvijo, da je občinska oblast z zvito potezo za 15% zmanjšala za leto 2009 načrtovana sredstva za dejavnost kulturnih društev. V proračunu res stoji številka 80 000 €, s katero se ZKO povsem strinja, toda dejansko je v razpisu za programe na razpolago le 70 000 €, razlika 10 000 € pa Občina namerava porabiti za plačilo lanskih obveznosti, ki so decembra izpadle zaradi nelikvidnosti občinskega proračuna.

Pomočnik direktorja občinske uprave Edi Peperko na Mastnakovo razlago seveda ni pristal in je dokazoval, da ne gre za zmanjševanje sredstev za kulturo. Snovalci proračuna so za letos načrtovali za 10 000 € višjo postavko prav z namenom, da pokrijejo lanski primanjkljaj, dejansko pa sredstva za kulturo ostajajo na lanski ravni.

Skupščina Peperkotu, ki je v imenu župana celo ponižno prosil za razumevanje in se izgovarjal na recesijo, krizo ..., ni prisluhnila, soglasno je podprla predlog upravnega odbora ZKO, da gre v boj za ta denar. Za začetek s pogovori, kasneje pa po potrebi tudi z izredno skupščino in pritiski preko javnosti.

FK

ŠENTJUR IN EVROPSKE VOLITVE

Voli za v Bruselj, ti odločaš

Ste vedeli, da od aprila naprej v obeh šentjurskih lekarnah ne morete več kupiti »klasičnih« živosrebrnih termometrov? Tako je sklenila Evropska komisija, ker je živo srebro nevarno za zdravje državljanek in državljanov. To je eden izmed praktičnih primerov, kako EU vpliva tudi na življenje Šentjurčank in Šentjurčanov. Pozitivno ali negativno? Bruselj je res daleč, a hkrati blizu, nas skušajo prepričati kandidati na evropskih volitvah, ki bodo potekale 7. junija. Kaj in koliko nam ponujajo kandidati? Bodo v svoji kampanji obiskali tudi Šentjur in Dobje, ali pa jih bomo »videli« samo na osladnih plakatih in na televiziji?

Politični analitiki in komentatorji se bojijo, da bo udeležba na letošnjih evropskih volitvah še slabša kot junija 2004. Kljub temu, da je bila pred petimi leti Slovenija še pod vtisom vstopa v EU, se je na volišča takrat podalo skromnih 28,35 odstotka volilnih upravičencev. Šentjurski volilni okraj je bil po udeležbi peti najslabši v Sloveniji, saj se je na volišča odpravilo le 22,48 odstotka volivcev.

Šentjur za Evropo daleč, Evropa za Šentjur tudi

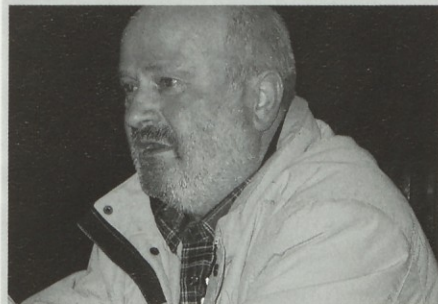
Predvolilna kampanja za evropske volitve je in bo veliko manj pestra in neposredna kot tista za državnozborske. Previdno in rezervirano se evropskih tem lotevajo že naše stranke na nacionalnem nivoju, zato je seveda še toliko bolj razumljivo, da se tudi šentjurski lokalni odbori ne angažirajo pretirano. Zdenka Vrečko je v imenu šentjurskega Zares na primer skopo sporočila, da se bodo na občinskem nivoju sicer vključili v predvolilno dogajanje, kakšen bo njihov prispevek, pa še ni dorečeno.

Še najbolj aktivni so bili zaenkrat v šentjurski Novi Sloveniji; predsednica stranke in evropska poslanka Ljudmila Novak je bila govornica na osrednji šentjurski proslavi ob kulturnem prazniku, nedvomno določen uspeh predstavlja tudi kandidatura Ksenije Kraševac iz Hruševca, ki pa seveda kot zadnja na listi praktično nima možnosti za izvolitev. Veliko je tudi vprašanje, kako se lahko odrežejo v Novi Sloveniji, ki je pred petimi leti presenetljivo slavila (tudi v Šentjurju so s Peterletom na čelu triumfirali), po izpadu iz nacionalnega parlamenta pa so evropske volitve njihova verjetno zadnja bilka upanja. Verjetno bo v naše kraje zašel tudi njihov predvolilni avtobus.

V največji vladni stranki SD so na čelo liste postavili Zorana Thalerja. Ali bo kdo izmed njihovih evropskih kandidatov obiskal tudi Šentjur, nam predsednik lokalnega odbora Florjan Cveto Erjavec ni vedel povedati. Iz strankine centrale jih bodo še obvestili o poteku kampanje, je pa Erjavec nekoliko razočaran, ker med kandidati ni nobenega vidnejšega strankinega predstavnika iz celjske regije.

Tudi prvi mož šentjurske SDS Jože Korže je povedal, da se o morebitnem

Zakaj so evropske volitve pomembne tudi za Šentjur?

Jože Korže, SDS:

Evropski parlament je edina institucija EU, katere predstavniki so neposredno voljeni na volitvah. Tako bodo tudi Šentjurčani imeli možnost sami vplivati na izbiro tistih kandidatov, ki jih bodo v prihodnjih petih letih zastopali v Bruslju. EP ima velike pristojnosti. Odloča o denarju v proračunu EU, vrši nadzor nad ostalimi institucijami EU ter sooblikuje zakonodajo. Evropska zakonodaja pa vpliva na približno 80 odstotkov zakonodaje, ki jo sprejema naš Državni zbor.

Jože Artnak, LDS:

Tudi Šentjur lahko ima od naših predstavnikov v evropskih organih zelo velike koristi, predvsem pri lobiranju na področju sprejemanja različne zakonodaje. Za Šentjur vidim še posebej veliko priložnost, da bi prav poslanci EU lahko pomagali tudi pri pripravi in izvedbi razpisov iz neposrednih evropskih skladov, česar se sedaj praktično sploh ne poslužujemo. To možnost mi je potrdil tudi dosedanji poslanec Jelko Kacin, že prej pa tudi kolegica Marjeta Jager in komisar Janez Potočnik.

Liste in kandidati**SD:**Nosilec liste **Zoran Thaler**

Kandidirajo: Tanja Fajon, Andrej Horvat, Mojca Kleva, Lev Kreft, Karmen Pahor in Andreja Katič.

SDS:Nosilec liste **Milan Zver**

Kandidirajo: Romana Jordan Cizelj, Zofija Mazej Kukovič, Dragutin Mate, Mirko Zamernik, Katja Koren Miklavec, Anže Logar.

Zares:Nosilec liste **Ivo Vajgl**

Kandidirajo: Felicita Medved, Roman Jakič, Bernarda Jeklin, Peter Česnik, Cveta Zalokar Oražem, Matej Lahovnik.

SLS:Nosilec liste **Ivan Žagar**

Kandidirajo: Marta Ciraj, Marjan Senjur, Nada Skuk, Ciril Smrkolj, Marija Ribič, Janez Podobnik.

predvolilnem shodu in o prisotnosti katerega od kandidatov še dogovarjamo. Nosilec liste največje opozicijske stranke v državi je **Milan Zver**, Korže pa je prepričan, da ima njegova stranka na evropskih volitvah najmočnejšo listo in da je sposobna zmagati. Tudi v Šentjurju očitno.

Prvak šentjurske LDS **Jože Artnak** je povedal, da so bili prejšnji teden na sestanku v Šentjurju trije njihovi kandidati za evropske poslance, na čelu z nosilcem liste **Jelkom Kacinom**. *»Nekatere kandidate pričakujemo tudi na našem tradicionalnem srečanju članov in simpatizerjev, drugi dogodki pa bodo izvedeni v okviru centralno planirane strategije,«* pravi Artnak.

Kdo odloča?

Dejstvo je, da je kampanja za evropske volitve zelo mlačna, in težko je verjeti, da bo ponudila kakšno presenečenje. Dogajanje v zvezi s sosednjo Hrvaško je tako že vsakodnevna tema, pričakovati pa je najbrž nekoliko bolj ostro notranje politično obračunavanje.

Niti večina šentjurskih predsednikov lokalnih odborov strank ni kaj prida vpetih v dogajanje in predvolilne aktivnosti, zato je seveda težko pričakovati, da bi se aktivirali tudi volivci. Četudi odločitve, ki jih sprejemajo v Bruslju, niso tako nepomembne, kot jih morda včasih vidimo. Nenazadnje tudi šentjurska občina vedno bolj računa na evropska sredstva, kar pa seveda nima praktično nikakršne zveze s samimi volitvami.

Slogan letošnjih evropskih volitev je »Ti odločaš!« Sicer je seveda nemogoče, da bi lahko tudi šentjurski volivec prek svojega evropskega favorita odločal recimo o (ne)varnosti uporabe živosrebrnega termometra in o ceni telefonskih impulzov, vendarle pa ne gre za popolnoma obrobne zadeve. Je pa res, da bo Slovenija dobila 7 evropskih poslancev ne glede na udeležbo, strankarske barve pa so v bruseljskem parlamentu veliko manj pomembne kot v slovenskem. Vseeno pa bo zanimivo videti, koliko slovenskih in šentjurskih volivcev se bo v nedeljo 7. junija odločilo, da odda svoj glas. In kdo bodo zmagovalci in poraženci. Volišča bodo kot vedno odprta med 7. in 19. uro.

L.H.

Pri volitvah v Evropski parlament je vsa Slovenija ena sama volilna enota, zato mora posamezna lista za izvolitev svojega kandidata zbrati vsaj 14 odstotkov oddanih glasov. Pri dodelitvi mandatov na posamezni listi se upošteva vrstni red kandidatov na listi oziroma število preferenčnih glasov. Skupaj na 14 listah v Sloveniji kandidira 81 kandidatov. Ženske kvote so spet ostale prej nuja kot poslanstvo, saj je na prvo mesto žensko postavila samo ena zunajparlamentarna lista. Slovenija bo sicer 736-članskem evropskem parlamentu še naprej imela 7 poslancev. Z novim sklicem EP bodo vsi poslanci dobili enako plačo, ki bo znašala 7665 evrov bruto, plačnik pa bo Evropska unija.

LDS:Nosilec liste **Jelko Kacin**

Kandidirajo: Mirjam Muženič, Slavko Ziherl, Sonja Kralj Bervar, Borut Cink, Darja Mohorič in Aleš Gulič.

Desus:Nosilec liste **Karel Eriavec**

Kandidirajo: Marija Gjerkeš Dugonik, Drago Mirošič, Andrejka Majhen, Joško Godec, Silva Savšek in Avgust Heričko.

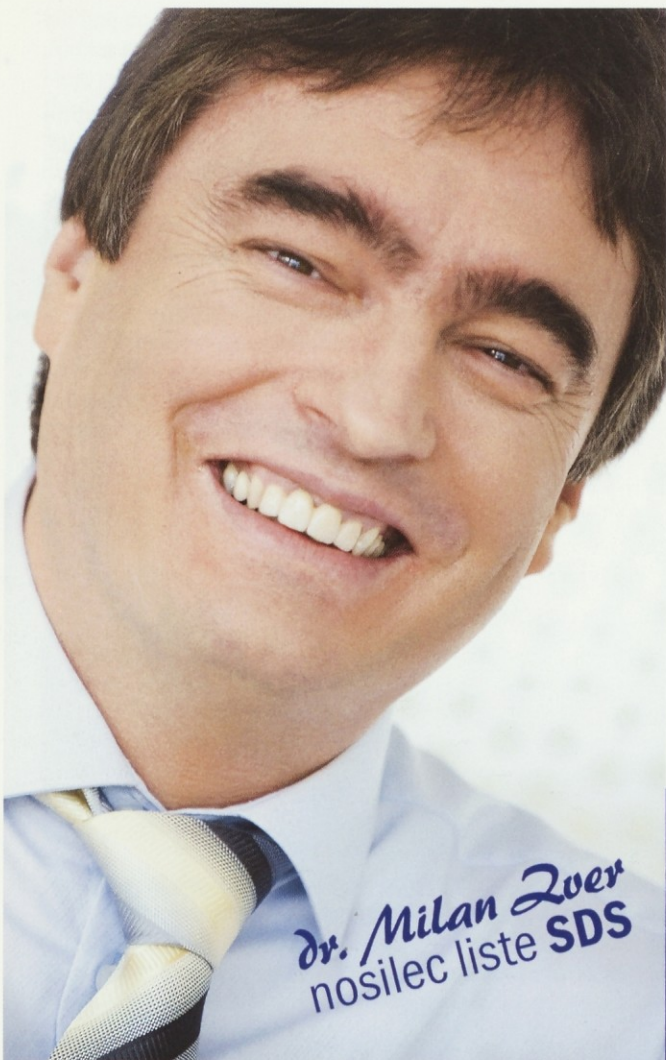
SNS:Nosilec liste: **Sergej Čas**

Kandidirajo: Barbara Jerman, Nina Mavrin, Donja Hudoklin, Aleš Bandur, Janja Čas in Matej Ivanuša.

NSi:Nosilec liste: **Lojze Peterle**

Kandidirajo: Ljudmila Novak, Mojca Kucler Dolinar, Anton Kokalj, Alenka Šverc, Klemen Žumer, Ksenija Kraševcevec.

Na evropskih volitvah imajo svoje liste tudi neparlamentarne stranke SMS, Krščanski socialisti, Združeni Zeleni in prvič tudi nestrankarska lista Za pravice bolnikov.

dr. Milan Zver
nosilec liste SDS

www.sds.si

Dr. Milan Zver je tisti minister za šolstvo in šport, ki je med drugim uvedel brezplačni vrtec za drugega otroka in brezplačno malico za dijake. Ima dve hčeri in je ponosni dedek vnukinji in vnuku. V prostem času igra nogomet, tenis in šah.

Dr. Romana Jordan Cizelj je tista slovenska poslanka v Evropskem parlamentu, ki je bila po izboru časnika Parliament magazine leta 2007 izbrana za poslanko leta na področju energetike.

Zofija Mazej Kukovič je tista ministrica za zdravje, ki je z dokončanjem gradnje nove Pediatrične klinike dokazala, da je mogoče investicije v zdravstvu izvajati bistveno hitreje, ceneje in pregledneje.

Dragutin Mate je tisti minister za notranje zadeve, ki je med drugim ukinil nepotrebne in drage nalepke za vozila.

Mirko Zamernik je nekdanji poslanec, ki je vodil preiskovalno komisijo za ugotovitev vzrokov in ozadja napada na novinarja in danes poslanca SDS Mira Petka.

Katja Koren Miklavc je nekdanja vrhunska alpska smučarka z bronasto kolajno v slalomu na olimpijskih igrah 1994 v Lillehammerju.

Mag. Anže Logar je bil prvi Slovenec zaposlen v Evropskem parlamentu. Po vrnitvi v Slovenijo je postal direktor Urada vlade RS za komuniciranje, v prvi polovici 2008 pa je bil uradni govorec slovenskega predsedstva Sveta EU.

Kako glasujem na volitvah v parlament EU?

Na volitvah glasujem tako, da:

- obkrožim zaporedno številko pred listo **SDS**
- ali pa s preferenčnim glasom tako, da poleg številke pred listo SDS obkrožim še zaporedno številko pred kandidatom ali kandidatko na listi **SDS**.

SLOVENIJA ZMORE VEČ

7. junij 2009, volitve poslancev v parlament EU

www.sds.si

Barofnik, Slovenska demokratska stranka (SDS), Trstenjakova 8, 1000 Ljubljana, www.sds.si

Šentjurjevo – naš ponos in naša ...

Novega imena za jurjevanje se sicer še nisem navadil, ampak če je že treba, pa naj bo. Kakor pač komu paše. Podobno si lahko razložite tudi tiste tri pike v naslovu, lahko jih mirno nadomestite s svojo oceno, recimo z naša zmaga, tradicija, zabava, ..., ali pa tudi z bolj kritičnimi zamujena priložnost, nadloga, napaka ali kaj podobno slabšalnega. V dogodkih, ki so izpolnjevali osrednje tri dneve vsesplošnega ljudskega praznovanja, ne vem česa že, je bilo vsega tega dovolj.

Mega zabava leta

V kolikšni meri je bila zabava, bi se dalo razpravljati, da je šlo za veliko prireditev, pa je nesporno. Okrog 1000 nastopajočih, vsaj trikrat toliko pasivno sodelujočih, okrog 30.000 € so za pogon porabili organizatorji, približno enako število evrov, če všteto tudi porabo časa dveh ali treh profesionalnih operativcev, pa smo skupaj z njimi pognali v zrak ali po grlu. Če to prevedemo v praktično valuto, kakršno zadnje čase radi uporabimo v ŠN, je to takšen kupček evrov, da bi zanj dobili 6 novih avtomobilov clio. Ni slabo, ne?

Je naše šentjurjevo bilo vredno tega denarja in tega napora?

Petek niti ni bil slab začetek

Otvoritve razstave Naravno je zdravo kljub 22 razstavnim mestom skoraj ni bilo opaziti. Razstava je sicer bila, zelo podobna lanskemu, kar dekorativna in nič kaj veliko več. Pa še povsem so jo zakrili šopi zlatih in srebrnih diplom, s katerimi je

Vinogradniško društvo zasulo svoje člane. Ko je vse rumeno, se tudi zlato več ne sveti. Kar kakšno uro sta jih Malovrh in Kolar tako zagnano razdeljevala, da na odru še slivniške vinske kraljice Doroteje Tanšek iz Javorja nista opazila. Obe občinski protoklarni vini, Gustavovo in Benjaminovo, sta zrasli v Šucovih (Martin in Milenka Zdolšek iz Okroga) vinogradih. Nista sicer imeli najvišjih ocen, a tako je odbrala občinska oblast.

Ob 20,30. uri, ko naj bi se začelo brucovanje kot uvod v ŠKMŠ-jev Šentrock, je bila scena med šotori za kulturnim domom praktično mrtva. Začetek so preložili za eno uro, v resnici pa se je menda

začelo nekaj dogajati šele z dveurno zamudo. Kar je bil zame dovolj dober razlog, da sem izginil s prizorišča. Povedali so mi, da brucovanja praktično ni bilo, je pa zato bila kar poštena žurerska gneča, okrog 1000 mladičev iz domače in sosednjih občin se je

do jutra uspešno zabavalo ob menda fantastični glasbi. Skoraj tja do policijske postaje je dišalo najprej po marihuani, proti jutru pa vse tja do železniške postaje bolj po kozlanju. Tudi cvetlična korita so dobila svojo porcijo mladostnega protesta.

Približno istočasno so imeli Ponkovljani alternativno prireditev, komercialni nastop renomiranega tria tenoristov Eroica. Okrog 400 ljubiteljev lepaga petja iz vse občine je bilo navdušenih, podžupan Korže in predsednik KS Pušnik pa kar malo užaljena, ker z njima v prvi vrsti ni bilo nikogar od občinskih veljakov. Pa menda tudi nikogar iz pevskega zbora Sonce, kar naj bi bila posledica ponkovške ravnateljske vojne.

Sobota v znamenju kisle župe in konjske povorke

Kaj reči o Jurjevem sejmu? Kakšnih 40 stojnic, toda med opaznejšimi kramarji poleg slaščičark komaj kakšen domač »rokodelec«. Še najbolj vztrajna je bila gneča pred stojnico Vinogradniškega društva, kjer so po pol evra za vzorec točili svoj lanski pridelek. Sejem s trgovanjem ni imel veliko skupnega, je pa vsaj spominjal na nekdaj dni, ko je bil res nepogrešljivi del jurjevanjske scene.

Šolski Jurjev pohod čez Rozalijo je bil edina zdrava jurjevanjska rekreacija, zdi se, da malo manj številčna kot prejšnja leta.

Kuhanje kisle župe je vsekakor ena najbolj atraktivnih jurjevanjskih točk, na prizorišče je privabila več gledalcev in poskuševalcev kot mnoge bolj zahtevne prireditve. Vsa skuhanja kisle župe je po

zelo kratkem postopku končala v hvaležnih želodcih številnega občinstva. Kuhali pa je niso ravnatelji, kot so delali reklamo, temveč so bile v akciji večinoma šolske kuharice. S pomočjo odlične igre in scene, čeprav tudi okus ni bil slab, je zmagala kislja župa OŠ F.M. pod taktirko »ata Gradišnika«. Moram pa priznati, da mi je bolj kot njihov ali dobjanski recept bil všeč rimani recept v šestih verzih za Glinško kisljo župco izpod peresa Metke Bevc. Takole med drugim piše:

*Vodo z jezera zajemi,
žabji mrest pa na stran deni.
Za meso naj bodo tačke
svinjske, ne od račke.*

*Popra kar nasuj obilo,
se bo več otrok rodilo;
šola cela bo vesela,
ker imela bo dost dela.*

Istočasno sta igrala Pihalna godba Slovenskih železnic iz Zidanega mosta in naš Kladnikov pihalni orkester. Železničarji so

bili bolj dopadljivi, naši pa že kar rahlo naveličani.

Jurčkovanje, če izvzamem nastop mladih plesalcev Domna in Neli, je komaj omembe vredno. Isto velja za tekmo v vlečenju vrvi med Dobrino in Svetim Štefanom. Prešeren in Primicova Julija, ki so ju organizatorju pripeljali iz Kranja, sta bila rahlo odvečna lika, preveč pasivna, pa še skupaj sta vandrila po sceni, kar se pravemu Prešernu ni nikoli posrečilo. Se ga je pa »Prešeren« do popoldanske povorke prav po prešernovsko pošteno natankal, približno tako kot naš župan Tisel, ki je najprej skoraj zamudil povorko, potem pa je v nagovoru Šentjurčane presenetil z nasvetom, naj zaradi kriznih časov namesto pelargonij raje krompir sadijo v teglce.

So konji še atrakcija?

V povorki jezdecev je topotalo skozi Šentjur okrog 50 jezdecev in 14 vpreg, takoj za njimi pa specialni kamion za odstranjevanje konjskih fig. S prvo kočijo je Ogrizek pripeljal do odra Tisla in Erjavca, za njim so se na koleslju pokrovitelja povorke Vilija

Kolarja (Vilkograd) pripeljali predsednik sveta KS Blagovna Mastnak, pa predsednik Vinogradniškega društva Malovrh in še kdo. Sledilo je sedem voz s prizori iz t.i. šentjurske etnološke dediščine (mletje z žrmljami, sodarstvo, kuhanje žganja, vezanje piskrov, ...), pa voz z Mitja kvintetom, šentjurskimi folkloristi in dobrinjskimi ljudskimi godci in pevci. Voditelja Anita Koleča in Tone Vrabl sta poskušala iz povorke potegniti kakšno zgodbo, tu in tam ste res nasmeljala publiko, v glavnem pa je vse skupaj šlo naprej brez pravega žara. Še dobro, da je nagajalo ozvočenje, ki je povorki dodalo malo humora.

Narodno-zabavne muzike na pretek

Takoj po povorki je svojo priložnost dobil Mastnakov Mitja kvintet, nekakšna inkarnacija Avsenikov s tremi klarineti, ki pa se slučajnih poslušalcev ni kaj veliko dotaknila. Ali je bila revija desetih v naših logih že renomiranih narodno zabavnih ansamblov kaj bolj zabavna, ne vem, ker se mi jih enostavno ni dalo poslušati. Pa sploh nisem bil edini. Glavni organizator revije Silvo Pešak je zatrdil, da so bili super. Če bi sodil po nadaljevanju, ko so na kao veselici nažigali Veseli svatje, veselični šotor pa je bil domala prazen, potem lahko rečem, da Šentjurčani po

celodnevni »martrariji« pač niso bili več v stanju še malo narodno zabavno žurirati. Na veselici je bilo opaziti nekaj več obrazov iz bližnje ali tudi bolj oddaljene okolice, toda zagotovo nikogar iz šentjurske mestne ali občinske elite. Pa bi bilo prav, da bi ob takšni priložnosti vsaj politiki in kulturniki malo stisnili zobe, sedli skupaj ter demonstrirali svojo »narodno enotnost«. Recimo podobno, kot bi to skoraj lahko rekli za organizirano ponkovško omizje – če bi zraven sedela tudi njihova oblastna špica, Korže in Pušnik, ki sta nekoliko osamljena postopala okoli šanka.

Blagoslov za starodobnike in njihove lastnike

Na železniški postaji, kjer so se »sončili« stari avtomobili z vse Slovenije, se je zbralo preko 100 »arhivskih« vozil in motociklov

ter prava množica radovednih zijal. Ustvarili so pravo sejensko vzdušje. Če izvzamem peščico pravih starodobnikov s Frleževim fordrom iz leta 1930 in še zlasti nespornim šampionom stromodnosti Šibalovim Clement – Laurinom iz leta 1903, so se mi zdeli razni fičkoti, hrošči, princi, zundappi, jave itd. še vsaj za

včerajšnjo, če že ne tudi za današnjo rabo. Osebo se mi je zdela bolj in gospa Romih iz Vrbnega na svojem poniju in z razkošnimi

čipkastimi podvezicami. V ta džumbus je bil še kolikor toliko vkomponiran Vinko Šimek – Šraufenciger, skoraj odvečna pa sta se zdela župan Tisel in še zlasti šentjurski dijakon, ki je prišel deliti božji blagoslov zloščenim hrumečim starinam in njihovim ponosnim lastnikom. Če se je župnik Čonč zavestno izognil tej prozorni zlorabi vere, je naredil kar prav.

Pojemo vse bolj ubrano – in na odru jemo banane

Osrednji tridnevni jurjevanjski »cirkus« se je v nedeljo zvečer zaključil z elitno kulturno prireditvijo, revijo odraslih pevskih

MeKPZ skladatelj Ipvavcev premierno na reviji

zborov. Šlo je za resen glasbeni dogodek, ki je absolutno presegel jurjevanjsko žurersko sceno. Pevci so bili navdušeni nad akustičnostjo dvorane na Blagovni, toda zelo nejevoljni, ker so jim šolniki vestno zaklenili vse šolske prostore, pa so se lahko ogrevali in preoblačili kar zunaj na cesti. Revija je postregla z

MePZ Zarja Šentvid

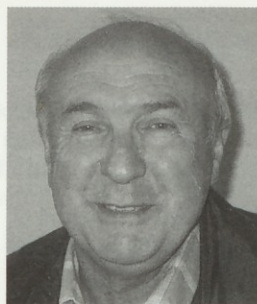
odličnim petjem, novo ustanovljeni Komorni MePZ Skladatelj Ipvavcev pa se je pričakovano uspešno spustil v tekmo za pevski primat z doslej vodilnima zboroma s Ponikve in Šentvida. Zborovodja Matevž Goršič je v kratkem času vnesel v šentjursko zborovsko petje, mislim tudi na MoPZ Skladatelj Ipvavcev, veliko dinamike in še zlasti poslušalcem simpatične igrivosti. V nasprotju z Matejevimi Šentvidčani in Andrejinimi Ponkavljanji, ki so se nasprotno precej umirili, so si goršičevci na odru navihano privoščili celo banane.

Šentjurjevo in mi

Osnovno dilemo, ali je šentjurjevo res tisto, kar potrebujemo, in ali je vredno kar velikih organizacijskih in tudi finačnih naporov, bi nam lahko razjasnil le pristojni kulturni ali turistični občinski strateg – če bi ga imeli. Toda v tropu vodilnih ljudi okrog župana bi takšnega moža ali ženo tudi z lučjo pri belem dnevu zaman iskali.

Še najbližji tej funkciji je predsednik organizacijskega odbora **Cveto Erjavec**:

Turistična prireditev »Šentjurjevo« ima izredno velik pomen za celotno občino Šentjur. Poudarek se daje kvaliteti in ne kvantiteti, na kar smo še posebej pozorni pri ponudbi Šentjurjeve tržnice. V vseh teh letih se je prireditev prijala in postala prepoznavna

tudi širše po Sloveniji, saj se število obiskovalcev iz leta v leto povečuje. Ocenjujemo, da se je letošnjega Šentjurjevanja udeležilo okoli 18.000 obiskovalcev iz vseh krajev Slovenije. Vsi člani organizacijskega odbora in vodje projektov delamo brezplačno, ljubiteljsko, razen plačila ur delavcem na javnih delih.

Dokler so se posamezniki pripravljeni tako angažirati, kot je na primer organizacija povorke konjskih vpreg in konjenikov, revija narodnozabavnih ansamblov in pevcev, ... smo jim kot organizatorji dolžni nuditi vso podporo.

Dobro se zavedamo, da je potrebno vsako leto v prireditve vključiti kaj novega, svežega in prireditev še obogati z novimi vsebinami. Za 20. jubilejno »Šentjurjevo« bomo prireditev še nadgradili, vendar pa bo osnovni koncept (Jurjeva tržnica, povorka, ocenitev vin in izbira Ipvavčevega vina, kuhanje kisle župe, itd.) ostal nespremenjen.

Naslednji, ki bi lahko imel pri šentjurjevemu odločnejšo besedo, je prav gotovo »šef« šentjurske kulture, **predsednik ZKO Jože Marjan Mastnak**:

O pomenu in ciljih šentjurjevega boste morali vprašati koga drugega, ker zadeve res ne poznam. V dogajanje sem bil vključen tako bolj mimogrede, pa tudi pri konjski povorki, kuhanju

kisla župe, ocenjevanju vin, ... pač ne gre za kulturo. Naša revija pevskih zborov je bila več ali manj le slučajni spremljevalec jurjevanjskega dogajanja. Na splošno se mi zdi, da smo zgrešili prvotni namen te prireditve, namesto promocijske in poslovne priložnosti smo ustvarili nezahtevno in navzven neopazno zabavo na občinske ali lastne stroške. Jurjevanje bi moralo biti bodisi zadeva, ki se dotika fare in Zg. trga, ali pa velik dogodek vsaj regijskega, če že ne slovenskega pomena. Recimo nekaj takega, kot je šušarska nedelja v Trzinu ali ribniški sejem suhe robe. Torej turistično in tržno naravnano. Ali smo v stanju narediti kaj takega, ne vem. Seveda je prav, da ga imamo, ker imamo vsaj nekaj, pred dvajsetimi leti nismo imeli ničesar. Sicer pa menim, da so naša prva, prava in skoraj edina prava priložnost Ipvavčevi dnevi. Pa spet ne takšni, kot jih imamo. Se strinjam, potreben bi bil temeljit strateški razmislek, kaj narediti s šentjurjevim.

Anita Koleča, vodja JSKD:

Najprej o novem imenu: za šentjurjevo smo se odločili zaradi prepoznavnosti in tudi tradicije, za navezavo na bolj znano Šentjurjevo nedeljo.

Glede vsebine je pa tako, da glavnino vlečemo iz preteklosti, ko je Ludvik Mastnak začel s konjskimi vpregami,

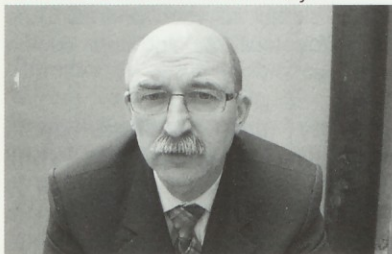
revijo godb na pihala itd., vsako leto pa poskušamo dodati kaj novega, se prilagajati trendom. Letos je bil na primer dan večji poudarek na tržničnem delu, ki ga je uspešno organizirala RAK, revijo pevskih zborov pa smo vključili več ali manj zato, ker terminsko sovpadajo. Ne gre za visoke umetniške ali kulturne ambicije, tudi ne za posle, temveč bolj za veselično prireditev, na kateri dobijo priložnost predstavitve naša društva in s katero poskušamo slediti sodobnim trendom kulture na ulici. Tudi sama sicer ne vem, kaj je tako posebnega recimo na konjski povorki, tudi njena etnolška vrednost je bolj skromna, toda dejstvo je, da ljudje radi sodelujejo, množično pa jo prihajajo tudi gledat. Šentjurjevo je trenutno več ali manj naša zabavna prireditev, s katero poskušamo združevati prijetno s koristnim, o večjih ambicijah, ki so vezane na bistveno večje denarje, trenutno bolj konkretno ne razmišljamo.

ANKETA

Šentjurjevo

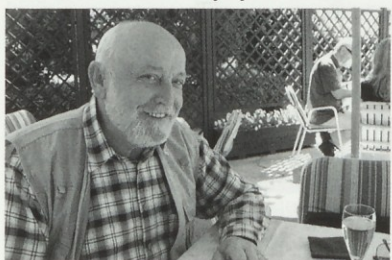
Ta naša osrednja množična kulturno-zabavna prireditev je za nami. Kaj si o njej mislijo, kako so se zabavali, kaj jih je navdušilo, kaj bi sami naredili drugače, smo spraševali naše slučajne sogovorce. Od tistih, ki jih ta naša fešta ne zanima, pa smo hoteli slišati, kaj ji zamerijo.

Branko Gorečan iz Dramelj:

Ne bi rad jurjevanju delal negativne reklame, ampak je že tako, da ga že dve ali tri leta ne spremljam, torej vem o njem le to, kar je v medijih. Tam pa našega jurjevanja žal skoraj ni. Istočasno je bilo več tovrstnih prireditev in naša očitno po prepoznavnosti ni prestopila občinskih mej. Če bi sodil po govoricah, ki me dosežejo, potem lahko rečem, da mojih sosedov iz Jarmovcu v Šentjurju ni bilo, v službi, to je v Domu starejših občanov, pa se je največ govorilo o pretiranem hrupu. Glede konkretnih ciljev ali namenov te prireditve, predvidevam, da gre za poslovne in promocijske zadeve, se zdi, da nismo bili posebno uspešni. Jurejevanje oziroma šentjurjevo je ostalo več ali manj znotraj občinskih meja, kar gotovo ni njegov namen.

Rado Frece iz Šentjurja:

Šentjurjevo je naš avtentični krajevni praznik in je prav, da ga imamo. Res bi bilo škoda, če ga več ne bi bilo. Koliko stane in kaj nam prinese, ne vem, verjetno ni od njega velikih materialnih koristi, toda ko gledam zadovoljne obraze nastopajočih in gledalcev, se mi zdi, da v to prireditev vložen denar in napor imajo svoj smisel. V njej najdejo nekaj za svojo dušo mnogi, ki jih sicer vse leto ni na nobeni kulturni ali zabavni prireditvi. Prav je, da oblast vsaj enkrat na leto ponudi »kruha in iger«, kot se reče v prisposodbi, tudi za ljudi iz bližnje in daljne okolice, ki jih opere in podobna visoka kultura pač ne zanima.

Nikola Vuljevič iz Šentjurja:

Mislim, da je dobro imeti takšne prireditve v manjšem kraju, kot je Šentjur. Šentjurjevo je dobra

priložnost, kjer se lahko družimo vsi prebivalci Šentjurja in okolice, moti me le, da je namenjena zgolj zaslužku ter druženju starejših. Menim, da bi morali dati več poudarka mladim. Res, da je bil Šentrock 2009 združen s to prireditvijo, vendar sem mnenja, da bi morali organizatorji dovoliti tudi mladim, da nekaj naredimo za promocijo našega prostora, kjer so minikoncerti. Če ne bomo mladi imeli več možnosti in tudi volje sodelovati pri tej in podobnih prireditvah, ne vem, kakšne bodo te prireditve čez 10 ali 20 let.

Jure Godler iz Šentjurja:

Šentjurjevo je v nekaj zadnjih letih izgubilo svoj blišč. Prireditve, ki spremljajo ta vrvež so enake kot leta poprej. Za povrnitev starega sijaja bo potrebno nekaj drastičnega, vključno s spremembo organizatorjev, saj kot kaže, so se ti

že zelo upehali. V naši občini imamo veliko sposobnih organizatorjev, ki bi zagotovo prispevali k boljšemu in odmevnejšemu Šentjurjevem. Razočaran sem bil predvsem v nedeljo, saj je bila šentjurjeva tržnica zaprta in ni bilo ne duha ne sluha o ljudeh.

Prav tako Šentjurčani nikakor ne znamo izkoristiti teh prireditev za turistično promocijo kraja. Pred leti mi je bila simpatična tržnica v Zg. trgu, veliko bolj kot v tem šotoru za Kulturnim domom.

ODMEVEN USPEH NAŠE SOPRANISTKE

Urška Arlič,
šentjurska
triumfatorica

Šentjurčanka Urška Arlič je dosegla odmeven mednarodni uspeh. Na pevskem tekmovanju na Poljskem je zmagala in si odprla številne nove možnosti. Uspešna sopranistka, ki se ukvarja tudi z modnim oblikovanjem, bo zdaj angažirana v krakovski operi, v Lublinu pa bo v operi Carmen nastopila v vlogi Micaele. Pred časom so ji že podelili naziv »novi Puccinijev glas.«

Urška Arlič ima pri svojih 29. letih za seboj že bogato pevsko kariero; na Akademiji za glasbo je leta 2005 z odliko diplomirala iz solopetja in prejela študentsko Prešernovo nagrado. Zdaj študij nadaljuje na podiplomski stopnji, hkrati pa poučuje solo petje na ljubljanski srednji baletni šoli.

Urška Arlič je v Krakovu poleg prve nagrade prejela še tri posebna priznanja: za najboljšo izvedbo poljske skladbe tujega izvajalca, nagrado krakovske filharmonije in nagrado krakovske opere. V zelo napornem in dolgem tekmovanju je najprej pela Lisztov samospev »Wieder möcht ich dir begegnen«, Griegov »En svane« (Labod) in Margaretino arijo iz opere Faust. V drugi etapi je izvajala Paminino arijo (Mozart), arijo Louise »Depuis le jour« (Charpentier) ter poljski samospev Karola Szymanowskega »Zielone slowa«. V zadnji etapi je Arličeva izvedla dve ariji z orkestrom, in sicer arijo Micaele iz opere

Urška Arlič je dosegla že številne pevske uspehe. Med drugim je na tekmovanju Ondine Otta prejela naziv »novi Puccinijev glas.« Urška je sicer tudi modna oblikovalka, pred leti se njena kreacija uvrstila v ožji izbor za obleko Miss Slovenije.

Carmen in arijo Mimi iz opere La Boheme. Uspeh je odmeval tudi v poljskih medijih, kjer so jo v časopisnih naslovih poimenovali za slovensko triumfatorico. »Nagrade nisem pričakovala, še posebej, ker so tekmovali večinoma poljski predstavniki, zato je bilo še toliko težje zmagati. To je zagotovo največji dosežek v moji karieri, ki mi odpira nove možnosti. Dobila sem nekaj zanimivih ponudb, med drugim za vlogo Micaele v operi Carmen,« je po uspehu povedala Urška, ki jo bomo podrobno predstavili v enih izmed naslednjih števil ŠN.

L.H.

PODŽUPAN JOŽE ARTNAK:

Na Občini se gremo škodljive megalomanije

Podžupan Jože Artnak, pomočnik generalnega direktorja Alposa, predsednik šentjurske LDS, je kljub svojim razmeroma rosnim 49 letom eden od šentjurskih politikov z najdaljšim stažem. Začel je pred 28 leti v ZSMS, bil delegat dva mandata v prejšnji občinski skupščini, vmes republiški funkcionar ZSMS, zdaj pa tolče že četrti mandat v občinskem svetu, od tega že drugi mandat kot podžupan v vladajoči ekipi. Čeprav povsem na vrhu doslej še ni bil, je vedno znal poskrbeti, da je imel v šentjurski politiki opazno vlogo.

G. Artnak, kakšna je pravzaprav vaša temeljna politična usmeritev? Zdi se namreč, da vaše članstvo v LDS, ki naj bi bila predstavnica liberalizma in kapitala, ni ravno v skladu z vašimi večkrat izraženimi stališči.

Brez omahovanja pravim, da sem bolj socialno usmerjen liberallec, ki liberalne ideje razume kot neodtujljivi garant osebnih svobode in človekovih pravic. Da je LDS stranka kapitala, to pa ne bo držalo.

Imate dolgoletne izkušnje, kakšna je razlika med funkcioniranjem nekdanje Občinske skupščine in današnjega Občinskega sveta?

Določene razlike seveda so. Čeprav je imela v Skupščini pomemben vpliv vladajoča partija, je bila splošna raven občinske politike in kulture dialoga kljub temu drugačna. Njeni člani so bili veliko bolj predani širšim skupnim interesom in razvojnim temam. Razlike so se odražale na drugih točkah kot danes, opaznejšo vlogo so imele denimo KS, pa gospodarstvo, na politični ravni pa so imeli bolj zaznavno vlogo interesi in potrebe mladih. V sedanjem Občinskem svetu imajo odločno preveliko vlogo ozki parcialni interesi.

Kaj pa demokracija?

Seveda je zdaj vse precej drugače, kar ne pomeni, da je vse tudi boljše. Nesporno je, da boljšega sistema, kot je demokracija, ne poznamo, enako nesporno pa je tudi to, da se je naša demokracija krepko oddaljila od tiste izvirne starogrške, kjer demokracija pomeni vladavino ljudstva, politika pa skrb za skupnost. Vrednote so se spremenile, premnoge žal tudi povsem izgubile. Politična trgovina in lobiranje, ki sta v bistvu uzakonjena korupcija, sta na primer postali nekaj povsem običajnega, sprejemljivega tako na državni ravni kot tudi v našem okolju. Vse to ni dobro, ker ovira iskanje optimalnih, za vse koristnih odločitev.

Da preideva na bolj konkretno raven: kakšna je razlika med Malovrhom in Tislom?

Sta si bolj podobna kot različna. Oba sta dobra »trgovca«, nobeden od njiju pa ni poseben vizionar ali strateg za javne interese. Vse, kar se je v njunem času v Šentjurju pomembnega naredilo, je bilo bolj posledica okoliščin kot njunega načrtnega prizadevanja.

Osebo sem nad županom Tislom razočaran, zlasti sedaj, v drugem mandatu. Pa ne toliko zaradi tega, ker je zapustil našo politično opcijo, ki ga je pripeljala na oblast,

in se je v nasprotju z našim dogovorom strankarsko opredelil za SDS, kar je pač njegova suverena odločitev, temveč zato, ker je s tem prelomljena kolegialnost med zaupnimi ljudmi, ki smo skupaj zastavili za občino uspešno zgodbo. Pristali smo na različnih bregovih tudi glade njegovega načina dela. Mislim tudi na njegovo prelahkotno odločanje za zadolževanje. Podpiram kratkoročno zadolževanje za pariranje EU projektom, se pa ne strinjam z vsemi dolgoročnim krediti, ki ne bodo vračali sami sebe in bodo tako ali drugače ogrožali finančno stabilnost občine. Kot sem že javno povedal, na Občini se gremo škodljivo megalomanijo, za katero nimamo pogojev, in tega osebno ne dobravam.

Toda, ali kot podžupan vladajoče koalicije nimate na Občini nobene besede?

Je sedaj podžupan Korže prevzel vaše mesto »nemirnega duha« na Občini?

Predvsem v prvi polovici prvega mandata so stvari tekle strateško in operativno, kot morajo, kasneje pa se je zaradi uspehov in posledične zavisti moj vpliv skušal vse bolj omejevati. V drugem mandatu je zaradi iskanja večine v občinskem svetu politika za nekaj časa izgubila nadzor in pristala na kupovanje interesov, ki so občinski proračun drago stali. To bo neizogibno imelo dolgoročne negativne posledice. Zato sem se, poleg vzpostavljanja ravnovesja

s potrebno skrbjo na vseh področjih, še posebej osredotočil na izgradnjo cestne infrastrukture.

Kjer pa ste tudi kaj kmalu dobili težavnega sogovornika v vodji občinskih investicij Eriki Kosi. Znan je vaš očitek, da so aneksi »+ 30%« tako rekoč sestavni del vseh občinskih pogodb z izvajalci. Kaj se v tej povezavi pravzaprav na Občini dogaja?

Ne gre za osebno diskvalifikacijo. Dejstvo je, da se je zelo veliko naših investicijskih pogodb končalo z aneksi, nekatere tudi s skoraj 30-odstotnimi dodatki, kar osebno ocenjujem za absolutno nesprejemljivo porabo občinskih sredstev. Projektanti in izvajalci morajo dosledno stati za svojimi strokovnimi odločitvami, mi pa za svojimi obveznostmi. Vsako naknadno dodajanje ali spreminjanje projektov, tako imenovana dodatna dela, so nesprejemljiva.

Pomenijo lahko tudi favoriziranje določenih izvajalcev. Tu mislim predvsem na CMC, ki je doslej praviloma dobil vse večje občinske investicije. Menda so bili mnogi šentjurski razpisi takšni, da so že vnaprej izključevali konkurenco?

Ne želim se spuščati v tovrstne špekulacije, če je lahko vaša ugotovitev tudi pravilna. Lahko le rečem, da smo v zadnjem času na tem področju uspeli vzpostaviti drugačna razmerja in odnose, prihodnost pa bo pokazala, če delamo prav, bolj učinkovito in bolj racionalno.

Spadata v ta krog vprašljivih investicij tudi Ipavčeva 17 in Zg. trg? Zadnje informacije kažejo, da je v Ipavčevo 17 vloženih že okrog 1,3 milijona evrov, to je približno cena 130 novih avtomobilov cilo ali okrog 1000 m2 novih stanovanj. Ali ni to zelo veliko?

So vam znani namigi ulice, da je sedanja občinska uprava skorumpirana?

Sam novih informacij o Ipavčevi 17 nimam, gre pa res za kar lepo številko. Menim, da bi v primeru kakih nečednosti reagirala mag. Zlata Plošatajner, ki ji zaupam in je bolje poznala projekt kot jaz. Z obnovo Zg. trga se operativno nisem ukvarjal, zato tega ne poznam. Tako na splošno se mi pa zdi prav, da se to okolje urejuje.

Glede očitka koruptivnosti pričakujem, da bodo ljudje, ki so bili javno negativno izpostavljeni glede določenih vprašanj, tudi javno odgovorili oz. demantirali govorice. Jaz bi to na njihovem mestu zaradi javnosti nemudoma storil.

Ali ne bi bilo prav, da bi se Nadzorni

odbor, ki ga vodi član LDS, tozadevno malo bolj angažiral?

Mislim, da je NO kar angažiran, toda je samostojen organ, ki dela v skladu s svojim poslovníkom in programom dela, ki si ga je sam zastavil.

Eno od »kroničnih« problemov šentjurskih občinskih oblasti so tudi »megalomanske« investicije v šole: zgradili smo predimenzionirani šoli v Dobju in na Prevorju, »luksuzna« OŠ Ponikva je stala približno 2 milijona evrov več, kot nam po normativih priznava država, naslednje leto se bo obnavljala šola na Kalobju, čeprav je prostora v bližnji dobjanski šoli dovolj. Ni na Občini nikogar, ki bi upal stopiti pred volivce z racionalno odločitvijo, čeprav za prizadete krajanje neprijetno? Šola predstavlja za vsak kraj inicialni socialni kapital za njegov razvoj. Ne poznam politika v občini, ki bi si upal narediti karkoli domnevno globalno koristnega s tveganjem, da bo zato izgubil naslednje volitve. Sistemsko je zgrešeno, da je gradnja šol v pristojnosti občin, država bi morala imeti narejeno mrežo šol in sama neposredno vlagati tam, kjer so za to objektivne potrebe. Še bolj velja to za financiranje vrtcev.

Ko smo že pri vrtcih; na zadnji seji OS ste zelo odločno zavrnilo sicer minimalno povišanje cen v vrtcih.

Da, sem, in to iz tehtnih razlogov. Normalno bi bilo, da se z večanjem števila otrok stroški varstva na posameznega otroka znižujejo, toda pri nas se dogaja ravno nasprotno. Prav tako je povsem izven slehernega občutka za stvarnost, da v času krize, ko podjetja skrajšujejo delovnik, znižujejo plače in odpuščajo delavce, direktorica vrtca mirno zahteva višje cene, ki jih namerava preliti v plače. Če bi bil jaz župan, bi jo nedvomno takoj poklical na Občino in zahteval, da razume, za kaj gre. Ali pa bi ji rekel, naj razmisli o odstopu.

Na zadnji seji je Občinski svet domala soglasno sprejel program razvoja turizma 2009 – 2013. Stojite za njim?

Nasprotno, do njega sem kar nekoliko rezerviran. Razvojna agencija je sicer pokazala, da zna pripraviti dobre analize, a je to premalo. Nakazane smeri morajo biti stvarne in privlačne za investitorje, ki bi iz turizma znali narediti posel in denar. Tu pa nas zmanjka. Zato se upravičeno postavlja tudi vprašanje, kako velike so sploh naše možnosti za razvoj te sicer obetavne gospodarske panoge? Če bi bile naše naravne in kulture danosti res tako velike, bi že danes od tega živelo veliko ljudi. Zdi se, kot da si tega enostavno ne upamo priznati in še kar naprej pišemo lepe programe. Sicer se pa povsem strinjam s Polnarjevo tezo, da bi v tej fazi morala biti Občina tista, ki bi posegla in celovito zastavila trženjsko organizacijo turističnih produktov.

Kaj pa jurjevanje?

V začetku je bilo dobro zastavljeno, toda zdi se, da gre njegov razvoj v drugo smer. Projekt, ki naj bi veljal za turističnega, je postal splošna ljudska zabava za lokalno okolje. Naše jurjevanje s pridobitnim turizmom nima skoraj nobene povezave. Mislim, da bi se morala Občina vsebinsko bolj angažirano vključiti. Jurjevanje, zdaj šentjurjevo, se razvija bolj po inerciji naključnih idej, ki so lahko vsaka zase tudi dobre. Nujno bi mu bilo potrebno najti tako vsebino, da bo postalo zanimivo za vsa okoliška zdravilišča, Celjane, Ljubljance in druge. Škoda bi ga bilo skržiti le na krajevno raven.

Ocenjujem, da Šentjur počasi a vztrajno drsi v apatijo, naš socialni kapital kopni, splošno nezadovoljstvo raste, udeležba na volitvah vztrajno pada, ljudje se zapirajo v svoje zasebne kroge, ne verjamemo več nikomur, še najmanj svojim političnim in oblastnim voditeljem. Kam nas vse to vodi?

Gre za širši družbeni pojav, ki ni izključno šentjurska posebnost, je pa v večjih okoljih še bolj izrazit. Ocenjujem, da je moralni kapital politične elite v Šentjurju po letu 2002 narastel, po letu 2007 pa vztrajno pada. Manjka nam nove vizije, programov in optimizma. Tudi stranke, ki bi sicer morale biti eden od prvih kohezijskih družbenih faktorjev, tej svoji vlogi očitno niso kos, ker vse prevečkrat funkcionirajo kot orodje voditeljem in služijo njihovim parcialnim interesom. Posamezniki, ki odločajo, nimajo odprtih stališč, ob katerih bi se občani lahko identificirali, temveč se samo delajo, da poslušajo ljudi. Vez se je preveč izgubila.

Ocenjujem, da so se vrednote, ki so danes v ospredju, kapital, povzpetnost, egoizem in blef, pripeljale do svetovne gospodarske krize. Verjamem, da bodo ponovno pridobile na teži tradicionalne vrednote, v gospodarstvu sta to znanje in delo ter zeleni razvoj, v družbenih odnosih pa prostovoljnost, solidarnost in humanost, svoboda, človekove pravice in sodelovanje. To so predvsem liberalne vrednote. V novih okoliščinah se večina strank in njihovih voditeljev očitno še ni znašla, nov čas pa tudi pomeni, da se bodo morale tudi politične elite, ki so se napajale iz propadlih vrednot pri razdelitvi družbenega bogastva, preprosto zamenjati. Vse to seveda velja tudi za naše okolje.

Ste pri tem morda mislili tudi na nedavno blamažo na Občinskem svetu v povezavi s podžupanom Koržetom in imenovanjem ravnatelja na OŠ Ponikva? Menim, da gre v tem primeru za tako velik fiasko šentjurske politike, da bi se do njega morale javno opredeliti vse stranke. Kaj boste naredili v LDS?

Mi smo že na seji dovolj odločno povedali, da se takšnih igrice ne gremo. Za politiko je modro, če določene zadeve prepustijo za to pristojnim organom in se ne vpleta v vsako stvar. To sem že prej povedal celotnemu vodstvu občine, pa me niso poslušali.

LDS bi na primer lahko izstopila iz koalicije z SDS.

Ne moremo, ker koalicije z SDS nimamo. Imamo le projektni dogovor in tega bo LDS realizirala, ker nočemo biti le opazovalec, če se dela škoda, in le kritizirati.

Nadvoz preko Voglajne in železnice ter nekoliko bolj posredno tudi navezovalna cesta Dramlje – Črnlolica sta velika projekta, ki se kar neko odmikata v »svetlo prihodnost«. Kako odgovarjate očitkom, ki prihajajo s strani bivšega župana in podžupana, da ste vi osebno krivi, da nadvoza še nimamo in ga morda celo sploh ne bomo nikoli imeli? Vsak ima lahko svoje mnenje, kar je tudi bistvo demokracije. Nadvoz in z njim neločljivo povezana navezovalna cesta sta za Šentjur, celotno občino in Kozjansko z Obsoteljem strateška projekta. Naloga ekipe, ki sedaj vodi občino, je, da v okviru svojih maksimalnih možnosti in z največjo skrbnostjo naredi vse, kar je mogoče, za napredovanje projekta. Zagotavljam, da to tudi delamo.

Kako daleč ste z dogovorom s krajanj Kamena glede umestitve navezovalne ceste?

Krajanje Kamenega moramo razumeti, hkrati pa verjamem, da tudi oni razumejo Občino kot nosilca postopka umeščanja ceste v prostor in tudi vse, ki na tem projektu delajo in cesto potrebujejo. Verjamem v vzajemno koristno in za vse strani znosno rešitev. Sicer se nam utegne izgradnja odmakniti kar vrsto let naprej v oddaljeno prihodnost.

Se lahko zgodi, da jo tudi izgubimo?

V teh kriznih časih bi lahko bila naša nesoglasja zelo primeren izgovor državi, da nas postavi na čakanje na konec dolge vrste.

Brez dvoma ste angažiran politični človek, ki ima voljo in namen ostati na šentjurski javni sceni. Kaj se bo zgodilo na lokalnih volitvah naslednje leto?

Lahko rečem, da bo pestro, da se bo naša javna scena razgibala in da se bodo karte spet premešale. V LDS imamo jasen in za občino dober program, vizijo in dobre kadre. V sodelovanju si bomo prizadevali za skupno uresničevanje. Delali bomo tako, da bo dolgoročno koristno za občino. Trdno verjamem, da bomo tako ustvarili novo energijo in potreben optimizem za naslednji mandat.

Bo LDS podprla župana Tisla?

Konkretno se o tem nismo odločali. Naši člani resno izpostavljajo, da hočejo imeti županskega kandidata, s katerim se bodo lahko identificirali programsko in po vrednotah.

Boste kandidirali za župana?

Kot predsednik stranke pričakujem, da bom z drugimi dobrimi kadri stranke med nominiranimi in moram biti vedno pripravljen sprejeti tudi ta izjemno odgovoren izziv.

ŠENTJURSKI FORUM O ZAGATAH OBČINSKEGA PRORAČUNA

Potrebuje občina sanatorja?

Jubilejno deseto druženje v okviru Šentjurskega foruma, ki je prvo razpravo organiziral pred dvema letoma, je bilo najbolj poglobljeno doslej. Razpravljavci so zelo kritično secirali šentjurske občinske finance in na koncu zaključili, da bi Občina potrebovala kriznega menedžerja.

Moderator, mag. **Franč Kovač**, je z razpravo nadaljeval nekatere teme, ki jih izpostavlja v Šentjurskih novicah, med občinskimi svetniki pa najbolj **Robert Polnar** in mag. **Marko Diaci**. Občino sta na razočaranje nekaterih prisotnih zastopala »le« pomočnik direktorja občinske uprave (OU) **Edi Peperko** in vodja oddelka za proračun in finance **Brigita Škoberne**. Med predstavniki strank ni bilo nikogar iz NSi in SDS.

Robert Polnar: Trditve direktorja OU, da so zaslužni za povečanje proračunskih prihodkov, ne držijo, saj so ti posledica spremembe zakonodaje v času, ko Šentjur ni imel poslanca. Po spremembi zakona o financiranju občin so se prihodki iz državnega proračuna povečali za 4 milijone € (v letu 2007 9,7 mio EUR in lani 10 mio EUR).

Nedavčni in kapitalski prihodki so edini izvirni prihodki občine, na katerih realizacijo lahko neposredno vpliva občinska uprava. Leta 2008 so nedavčni prihodki znašali 1,66 mio €, kar je le dobra polovica od načrtovanih.

Pri kapitalskih prihodkih (prodaja obč. Premoženja) je bilo lani realiziranih zelo skromnih 230.000 € od 1,7 mio € načrtovanih.

V letu 2009 so lastni prihodki Občine načrtovani absolutno nerealno visoko in je pričakovati velike proračunske težave.

Marko Diaci: Upam si napovedati, da bosta proračuna za leti 2009 in 2010 na koncu za 15-20 % nižja od načrtovanih.

Iz zaključnega računa, ki je bil žal dolgo skrivan dokument, izhaja, da smo v letu 2007 imeli primanjkljaj 1,7 mio, lani pa 1,9 mio. Občina se je v letu 2007 zadolžila za 1,4 mio, lani pa za 2 mio.

Stanje dolgoročnega kredita je bilo na zadnji lani dan 2,8 mio, na dan 31. 12. 2009 pa bo predvidoma znašalo 3,8 mio in leto kasneje 4,5 mio. Ne smemo pozabiti tudi na 1,5 mio kratkoročnega kredita. Tudi pri t.i. predobremenitvah gre dejansko za prikrito zadolževanje, in tega se je lani nabralo 4,2 mio. OU je sprejeti odlok o proračunu evidentno kršila, kar bi

moral nadzorni odbor nesporno ugotoviti. Končna slika občinskih financ leta 2010 bo naslednja: najmanj 4,5 mio dolgoročnih kreditov, 1,5 mio kratkoročnega in 7 do 8 mio t.i. predobremenitev, to je skupaj več kot znaša občinski proračun brez državnih transferjev. Položaj občinskih financ je kritičen.

Jože Artnak: Strinjam se s tem, da je občinski proračun v nezavidljivem položaju, vzrok pa so politični razlogi: v obdobju 2003 - 06, ko je LDS prevzela odgovornost za vodenje občine, smo držali vzdržno finančno stanje, težave so nastale, ko je vajeti prevzela druga stranka, h kateri je pristopil tudi župan.

Leta 2007 se je občinska politika ukvarjala sama s seboj, se v občinskem svetu prerivala za večino, vajeti pa so v roke prevzeli »megalomani«.

Občina naj bi se praviloma zadolževala za produktivne projekte, ki vračajo vložek. Zadolževali bi se lahko npr. za nakup zemljišč in njihovo komunalno urejanje.

Jurij Malovrh: Malce hudobno bom rekel, da bo dolga na koncu tega mandata 10-krat več, kot ga je bilo na koncu mojega, pa se spomnim, da je bilo takrat na ta račun veliko javne kritike.

Je z ozirom na recesijo sprejelo vodstvo občine sploh kakšne ukrepe? Število na OU zaposlenih se je celo povečalo za približno eno tretjino, kar stane.

Janez Čokl: Na račun sedanjega funkcionarskega aparat županov in podžupanov bo v dveh mandatih porabljenih okrog 3 milijone. Če prištejemo še obresti za kredite, kmalu pridemo na protivrednost kulturnega centra ...

Jože Mastnak Marjan: Dejstvo je, da se z občinskimi financami nekaj dogaja, kar zlasti opažamo društva pri razpisih. Letos bo nekam izpuhtela iz tega naslova 10 000 €. Glede prihodnosti se najbolj bojim, da bomo po volitvah obdržali v isto garnituro, ki bo vodila enako politiko.

Edi Peperko: Zagotovo lahko rečem,

da je proračun za leto 2009 vzdržen za kapitalske in nedavčne prihodke se moramo zavedati, da nam ne padejo z neba. Če ne gospodariš dobro, jih ne ustvariš. Če se bo kriza nadaljevala, je zelo verjetno, da bo proračun zmanjšan. Problem proračuna, ki ga spremljam od leta 1987, je vedno isti, in sicer na relaciji želja-potreba-realnost. Različni akterji ga različno vrednotijo, kar je navsezadnje legitimno. Tudi glede smotrnosti zadolževanja se lahko sklicujem na prejšnjo trditve.

Z letom 2007 so se pojavile povsem nove priložnosti iz EU skladov, ki jih prej ni bilo in jih ni bilo moč načrtovati. Ta vir bo trajal do leta 2013 in do takrat ga je treba izkoristiti. Iz te perspektive je treba tudi gledati na zadolževanje.

Robert Polnar: Problem je v načinu delovanja OU. Vse investicije in vsi projekti pod vodstvom Tislove uprave presegajo časovno določene okvire in povzročajo dodatne stroške. Obstaja realna bojazen, da se takšen način delovanja ne bo spremenil, to pa zato, ker podžupana Artnak in Korže to podpirata. Oba sta sicer proti takšnemu načinu dela. Ko pa je treba glasovati o proračunu, ki legitimira takšen način delovanja, mu zagotavljata podporo. Občina je v stanju, ko nujno potrebuje sanator oz. kriznega menedžerja.

Zdenka Vrečko: Predlagam nekakšno vlado narodne rešitve.

Igor Gobec: Poleg šentjurske imam izkušnje iz bivše šmarske in celjske občine. Ugotavljam podoben način odnosa do proračuna oz. splošnega denarja. Prihaja do nekega neskrbnega ravnanja s temi sredstvi. Nihče se ne boji za posledice, ker smo dediči Jugoslavije in njenih inflacij. Vsak, ki si je karkoli sposodil, tega nikoli ni realno plačal. V zadnjem desetletju so obveznosti zaradi rasti prihodkov zvođenele, kar pa se sedaj obrača, s tem pa niti nimamo izkušenj.

br

KOMETIRAMO

Franc Kovač

Občina Šentjur kot Istrabenz?

V resnici sta si podobna le v tem, da vsak na svojem območju in področju bogato ustvarjata paleta na zadolževanje vezanih posledic. Pa še s to razliko, da so Bavčarja stisnili že precej v kot, šentjurska »bavčarja« župan Tisel in direktor uprave Palčnik pa še naprej suvereno trdita, da sta pravica in resnica trdno na njuni strani. Toda nekateri zadnji dogodki kljub temu kažejo, da tudi onadva morda le dihata vsaj nekoliko bolj na škрге. Pri tem mislim v prvi vrsti na župana Tisla, ki se vešče izogiba sleherni razpravi na temo občinskih financ: ne prihaja na seje Odbora za proračun in finance, ignorira tej temi posvečeno sejo Nadzornega odbora, ne seji občinskega sveta porine v ogenj direktorja Palčnika, v skrajnem primeru pa celo svojega prvega podžupana Koržeta, ki se na občinske finance niti noče spoznati. Zdi se, da je župan kot otrok, ki zapre oči, ko se hoče skriti pred bavbavom. Toda te igrice, ko gre za denar, se praviloma težko končajo s happy endom. Vodilni občinski možje se bodo slej ko prej srečali s samim seboj in svojo »megalomanijo«, če ne prej, pred ali po lokalnih volitvah naslednje leto. Pa ne glede na to, ali bodo v volilni dirki ali ne. Če se bosta Tisel in Palčnik potegovala za nov mandat, ju nepreklicno čaka konfrontacija ne le z opozicijo (SMS, NSi, Zares, SLS in še kom) temveč prav gotovo tudi s sedanjimi partnerji iz LDS, ki so že dalj čas njuni ostri in le še polprikriti kritiki. Korže, ki se izgovarja, da se mu kot politiku ni treba spoznati na finance, jima na odprti sceni s svojo disciplinirano četico občinskih svetnikov ne bo mogel kaj veliko pomagati. Ampak šentjurski volivci bodo odločili po svojih nepredvidljivih merilih.

Udeležba na debati na Šentjurskem forumu na temo občinskih financ je bila v tem pogledu značilna. Ne eni strani smehljajoča rezervna občinska garnitura (Peperko, Škobernetova), ki ne nosi ne politične ne moralne odgovornosti za domnevno »bavčarizacijo« občinskih financ, na drugi strani pa falanga (pre)vročih kritikov t.i. tisllovstva – trenutno aktualne šentjurske strategije »bomo že kako«, ki je prepričana, da Občina nujno potrebuje trd sanacijski program, še prej pa tudi novo vodstvo. Zakaj prva občinska ekipa, ki ima vse niti v rokah, ne čuti prav nobene potrebe, da bi se v razpravi soočila s kritiki? Ker svojih kritikov ne jemlje resno? Ali pa se jim morda namerno izogiba, ker se zaveda, da so njeni nasprotni argumenti na bolj trhljih nogah? Tako župan Tisel kot njegov prvi podžupan Korže se raje »sončita« na vseh »pasjih procesijah« od žegnanja konj, rezi trte pred Ipavčevo hišo do jurjevanjskih ljudskih fešt, kot da bi se ubadala s strateškimi razvojnimi razpravami. Župan je poleg spretnega izmikanja do perfekcije izpilil svojo retoriko, s katero uspešno osvaja ljudske množice, podžupan Korže pa v njegovem ozadju mimogrede že povsem odprto »gara« za svoje parcialne interese. Drugi podžupan Artnak se drži rezervirano ob strani, toda iz njegovih razprav tako v Občinskem svetu kot tudi na ŠF se da sklepati, da mu utegne vsak hip »dvigniti pokrovko«. Tretji podžupan Erjavec in četrti pooblaščenec Recko bodisi ne vesta, za kaj gre, ali pa tega iz pragmatičnih razlogov ne želita vedeti. Je to tisto, kar je opozicija krstila za tisllovstvo? Robert Polnar pravi, da nam naše ljubiteljsko občinsko vodstvo, ki letno pokuri štiri polne povprečne bruto plače, verjetno naredi več škode kot koristi.

Že morda, toda vseeno bo treba kaj vprašati tudi volivce.

Kaj narediti z Blažem Kocenom?

Konec aprila je bila v Hotunjah na mestu, kjer je nekoč stala rojstna hiša znanega kartografa Blaža Kocena, prijazna slovesnost ob otvoritvi priložnostne razstave in blagoslovitvi njemu posvečene spominske hiške. Poleg domačinov in peščice učiteljev, predvsem ponkovških, je dogodek zaznamovala dokaj številna navzočnost strokovnih sodelavcev Društva geografov iz Ljubljane, predsednika Gabrovca, pobudnika Kocenove »revitalizacije« Jurija Kunaverja, Rožleta Bratec Mrvarja, ... in ne nazadnje domačinke Slave Kovačič, ki ima verjetno še največ zaslug, da Kocena že zdavnaj nismo pozabili.

O sami razstavi ne velja izgubljati preveč besed, ker je sicer lepo postavljena, toda je vsebinsko zelo skromna, tudi šolski pevski zbor Andreje Ocvirk sem že dovolj hvalil, je pa bilo v nastopih govorcev – vse skupaj je trajalo skoraj uro in pol – slišati nekaj novih poudarkov. Življenjska pot Blaža Kocena je znana, po izobrazbi je bil duhovnik, toda v bistvu izključno naravoslovec in znanstvenik, kartograf. Njegovi šolski atlasi, ki jih je v zadnjem desetletju svojega življenja (umrl je komaj 50 let star) ustvarjal kot strokovni vodja založniške firme v Olomucu, so v času po uveljavitvi temeljite reforme šolstva v Avstroogrske leta 1849 zelo uspešno zapolnili prazen prostor in osvojili vso Evropo. Njegovi atlasi so izšli celo v hebrejščini in arabščini, vse do danes pa niti eden v slovenščini. Kar je posledica tudi tega, da je Kocen bil dejansko avstrijski znanstvenik in se menda v nasprotju s svojim nekoliko starejšim in za nas bolj slavnim sokrajanom Slomškom ni obremenjeval s slovenščino in našim nacionalnim vprašanjem. Kar pa seveda ne more biti razlog, da se njegovi znameniti atlasi niso znašli tudi v njegovi hotunjski hišici.

Po drugi strani je pa tudi dejstvo, da kljub temu, da je bil na slovesnosti med prvimi in najglasnejšimi govorniki tudi

župan Tisel, Občina Šentjur za Kocena doslej ni napravila skoraj nič. Lepo spominsko hišico, ki je celo narejena iz originalnih brun Kocenove rojstne hiše in lepo pokrita s slamo, je v celoti naredil na svoje stroške domači gospodar Andrej Debelak.

Kakšnih 30.000 € ga je stala in da bo tudi neplačani skrbnik pravkar postavljene razstave in po potrebi tudi turistični vodič, je povedal. K temu je le še potrebno dodati, da je družina Debelak vse udeležence srečanja pogostila s svojim izbranim »ekološkim« pecivom.

Toda kaj odgovoriti na retorično vprašanje iz naslova tega zapisa? Morda bi bila ena od možnih rešitev, da bi pokroviteljstvo nad šentjursko zgodbo o Blažu Kocenu prevzelo Društvo geografov Slovenije in iz njegove spominske hišice ustvarilo za šole vsebinsko zanimiv muzej.

FK

Vinski šampioni 2008

Ocenjevanje vin je bilo tik pred Jurjevanjem kot običajno v gasilskem domu. Za razliko od prejšnjih let, ko so organizatorji dali več na formo, je bila letos scena prozaično delovna, »točajke« s Kmetijske šole niso več paradirale v narodnih nošah, pa tudi komisija je bila bolj po »kmečko« opravljena. 104 vzorcev so prinesli vinarji iz bližnje in daljne okolice, dve vini sta prišli celo iz Lendave in Slovenj Gradca, od tega jih je bilo le 6 zavrženih. Letošnji soorganizator je bilo slivniško društvo, ki pa je prispevalo le 17 vzorcev.

Šampioni (in »poraženci«) 2008

Mešano rdeče

Kolar Anton iz Pletovarja je z oceno 17,70 le za tri stotinke zaostal za lanskim zmagovalcem Krivcem. Lanski podšampion **Anton Krofl** (17,43) pa je letos trdo pristal na zadnji poziciji (16,87).

Sortno rdeče

Na vrhu lestvice sta z enako oceno (18,10) **Peter Lapornik** (Modri pinot) in **Grilanc Andrej** iz Šmartnega. Lapornik si je tudi lani delil prvo mesto z Antonom Krofom (18,27). Slednji si letos deli predzadnjo pozicijo z Modro frankinjo in Zweigeltom Jurija Malovrha (17,37).

Letošnje ocene rdečih vin, skupaj je bilo 16 vzorcev (lani 14), so povprečno nekoliko slabše od lanskih.

Mešana bela vina

Na šampionsko pozicijo se je letos povzpel **Edi Kolar** iz Šentjurja z enako oceno (18,27), kot mu je lani zadoščala za 3. mesto. Bučer Jože iz Celja je na drugi poziciji (18,23) novo ime med ocenjevanimi vinarji. Enako tudi tretjega Antona Žmaharja (18,20) na lanski lestvici ni najti.

Nekateri lanski vrhunski vinarji so letos bodisi »mrknili« (Slemenšek Srečko – 18,43, Zdolšek Martin – 18,20, Vengust Franc – 18,20 ...) ali pa so se pomaknili precej nižje po lestvici (Klinc Matej, lani drugi 18,27, letos trinajsti z 18,03).

Med 26 vini je bilo 9 zlatih (lani tudi 9), 16 srebrnih in 1 bronasto.

Bela sortna vina

Tu je bil naval največji – 55 vzorcev (lani 38). Šampionsko titulo si z oceno 18,33 delita **Janez Čokl** iz Šentjurja za Laški rizling (lani 17. mesto z 18,17) in **Šolski center Šentjur** za Rumeni muškato (lani 8. mesto 7 z oceno 18,33). Tudi drugo pozicijo si delita z oceno 18,30 **ŠČŠ** za Sivi Pinot (lani 27. z oceno 18,03) in **Anton Kermuzel** s Proseniškega (novo ime) za Renski rizling.

Lanski zmagovalec Martin Zdolšek (Sauvignon 18,47) si letos z Rumenim muškatom (18,23) in Renskim rizlingom (18,23) deli 6. do 13. mesto, lanski vicešampion Franc Vengust (Kerner 18,40) je letos med »pogrešanimi«.

Med zanimivimi imeni si je v konkurenci Sauvignonov (11 vzorcev) z lanskega 27. mesta (18,13) nadel zmagovalno aureolo Jurij Malovrh s Podgrada z oceno 18,27. S to oceno si deli tretjo

pozicijo v skupni razvrstitvi (Fendre Silvo – Rumeni muškato, Edi Kolar – Rumeni muškato, Orter Jožica – Laški rizling, Klinc Matej – laški rizling). Pri Sauvignonih je še nabolj spodrsnilo Zvonku Pušniku, lani šestindvajsetemu (Sauvignon 18,10), letos pa je pristal z oceno 17,73 kar na zadnjem mestu. Se je pa zato bolje odrezal z Rumenim muškatom 18,23, kjer deli 6. – 13. mesto v skupni razvrstitvi (lani petnajsti z oceno 18,27).

Med slivniškimi vinogradniki se je še najvišje uvrstil (21. mesto) Franc Žurej z Zelenim silvancem (18,17).

Med belimi sortnimi vini (55 vzorcev) je bilo 40 zlatih in 15 srebrnih.

Foklora ali resno ocenjevanje?

Zdi se, da gre za vsakega po malem. Dokler bo od 98 vzorcev kar več kot polovica zlatih, ocene pa se razlikujejo največkrat le v stotinkah, ob tem pa živ krst ne ve, od kakšne količine vin so vzorci vzeti in koliko teh vin je na trgu, bo prevladoval občutek, da gre pri ocenjevanju bolj za društveno izobraževalno družabnost, tu in tam celo za testiranje komisije z dvakratnim ocenjevanjem istega vzora, kot za pravo rangiranje vinogradnikov. Tako ocenjevanje vin očitno jemljejo tudi vinogradniki, saj jih je bilo navzočih le šest ali sedem, zdi pa se, da tudi nekoliko večje število dijakov iz Kmetijske šole od tega dogodka ni veliko odneslo. V tem smislu sem tudi razumel predsednika ocenjevalne komisije mag. Vodovnika, ki svoje zaključne strokovne ocene že nekaj let ni ravno veliko spreminjal. Ocenjevanje vin gotovo ima svoje zakonitosti, ki jih je težko spreminjati, toda morda bi ga le veljalo »dodelati« z vzporednim dogajanjem, izobraževanjem, avkcijo, ali pa vsaj z vzporednim laičnim ocenjevanjem s strani vinarjev in kmetijskih šolarjev.

FK

Mladinski »brlog« tudi na Blagovni

Mladi na območju Blagovne so sredi aprila v navzočnosti župana Tisla z manjšo svečanostjo namenu predali približno 50 kvadratnih metrov velike prostore, ki se nahajajo v spodnji etaži lani zgrajenega prizidka podružnične osnovne šole.

Z njimi bo upravljalo Športno mladinsko društvo Blagovna, ki deluje tri leta, zadnje leto pa ga vodi **Anže Rezar**. Prostori so trenutno odprti enkrat tedensko, za oblikovanje notranjosti pa so člani poskrbeli sami.

Ob tej priložnosti je podpredsednica krajevne skupnosti **Mateja Spolenak**, ki je bila pred leti ena najzaslužnejših za pridobitev prostorov za mlade v Šentjurju, dejala, da so sedaj izpolnjeni vsi pogoji za razvoj mladinske dejavnosti.

br

Na Grobelnem so ostali brez kresa

Nepridipravi so jo grdo zagodli Športnemu društvu Grobelno: z veliko zagnanostjo so spravili skupaj okrog 20 m³ vejevja za prvomajski kres, razposlali 600 vabil na kresovanje, potem pa je nekako v skladu s »hudožno« tradicijo zagorelo en večer prezgodaj. Kdo so bili pobalini, ki so si privoščili grobelnske športnike, predsednik društva Ludvik Strašek ni znal povedati. Kresovanje brez kresa je vseeno povsem uspelo, sam požig pa je bil hvaležna tema razprav, šal in očitkov.

FK

Po KS Slivnica pri Celju še malo drugače

Kako velika je naša krajevna skupnost in kako je še ne poznamo, vsako leto ugotavljamo pohodniki, ki se udeležimo tradicionalnega pohoda po KS Slivnica pri Celju ... Prvo soboto v maju smo se po domačih logih peš podali že trinajstič in tudi toliko odkrili še nekatere neznane koticke in se čudili, da je ta po številu prebivalcev četrta krajevna skupnost v občini Šentjur (po velikosti pa najbrž tudi nekaj takega) res velika in lepa.

Nabralo se nas je 180 pohodnikov, ki smo tokrat prehodili bolj ali manj znane poti vaških skupnosti Gorica pri Slivnici, Turno, Bukovje, Jelce, Vodice in Slivnica, dotaknili pa se še malo Javorja, Paridola in Sel. Sploh do **Bukovja** je bila prijetno senčna in rahlo se vzpenjajoča pot. Tam je bila pri **cerkvi svetega Miklavža** prva postaja, kjer so nas z domačimi dobrotami kar po lastnem vzgibu pogostili prijazni domačini, s pesmijo pa smo pohodnike v cerkvi pogostile **Kresnice**. Pot nas je vodila v dolino – vodniki so jo ob prvem obisku poimenovali kar Dolina miru, tokrat smo se je pohodniki le dotaknili, saj je bila preveč namočena. Po njenih obronkih smo jo mahnili do **Košnice**, kjer nas je zopet pričakal prigrizek in pijača, kar nas je častilo Turistično društvo Gorica. S Košnice nas je pot vodila do glavne ceste proti Prevorju, nato pa spet v breg – v **Jelce** in po grebenu do Stope. V Jelcah je bila spet daljša pavza in pogostitev pri Jazbinškovih, v Stopi pa so prvi, ki so omagali, počakali na dežurni gasilski kombi, ki jih je prepeljal v Gorico. Najvztrajnejše pohodnike

je čakal še zadnji, a najdaljši vzpon na **Slivnico**, od koder je sledil še spust do Gorice, kjer sta bila start in cilj.

Pisana družina se je na cilju še okrepčala, veliko jih je odrinilo domov že kar kmalu, za nekatere je bil to že namreč tretji ali četrti pohod zapovrstjo v prazničnih dneh, nekateri pa so se zavrteli še ob glasbi Gašperja Jelena – vse dokler tudi teh ni pregnal dež.

Predsednik PD Slivnica pri Celju (PD Slivnica pri Celju je poleg KS Slivnica pri Celju ter turističnega in gasilskega društva glavni organizator) **Matej Planko** in njegovi vodniki so bili ob izpeljanem pohodu zadovoljni – sploh ker so bili zadovoljni pohodniki, ki so v večini brez problemov prehodili približno 17 kilometrov dolgo in 5 ur trajajočo pot. Tretjina vseh pohodnikov so bili domačini, dobra polovica skorajšnji domačini, če za merilo domačnosti štejemo celo občino Šentjur, nekaj pa je bilo tudi »eksotov« iz Ljubljane, Slovenj Gradca, Žalca, Loč in Rogaške Slatine. Kot primer resnične močne volje pa naj napišem o gospe Danici iz Rogaške, ki se je na pohod napotila že ob petih zjutraj, ko se je iz Rogaške odpeljala z avtobusom v Šentjur, si tam privoščila kavo in jo peš mahnila proti Gorici, kjer je bila že približno ob osmih, da si je počasi ogledala teren. Po pohodu pa se je domov odpravila na štop – in gotovo je bila prej, kot če bi čakala na »cinkarniški« avtobus ob desetih zvečer, kot je to avtobusno povezavo poimenovala sama.

Nina Gradič

Kresnice so kresničke

Čas kresnic šele prihaja, toda slivniške oziroma glinške Kresnice so prehitele pomlad s svojim 11. letnim koncertom v petek, 8. maja.

Z ozirom na to, da je zadnje čase slivniški kulturni dom za vsako prireditev poln, so bile verjetno Kresnice kar malo razočarane, ker se je njihov nastop zgodil tako rekoč bolj v družinskem krogu. V goste so poklicale podobno maloštevilno, toda obetavno Godalno skupino Glasbene šole, tudi same punce, in dobro uro kar korajžno zabavale publiko.

Ali so jo tudi navdušile, ne vem. Čeprav se lotevajo vse zahtevnejših pesmi in so v resnici tudi iz leta v leto boljše, je njihova komorna zasedba tudi njihova »zla usoda«, ki jim ne dovoljuje, da bi »eksplodirale«. Če mene kot laika vprašate, je samo slednje tisto, kar jim manjka.

FK

SPOMLADNASKI KONCERT IPIK

Mojca Volavšek prinesla novo energijo

Ženski pevski zbor skladateljev Ipavcev je, kot velewa tradicija, pripravil spomladanski koncert v dvorani KD Šentjur. Kljub lepemu vremenu je polna dvorana poslušalcev uživala v prerojenih Ipikah. Zbor so zapustile nekatere dolgoletne pevke, ki so na prireditvi postale častne članice društva, pridružilo pa se jim je nekaj mlajših glasov. Že lansko leto je zborovodsko taktirko prevzela **Mojca Volavšek**, sicer magistra na harmoniki. Pevke so z fluorescentnimi ogrlicami naredile tudi vizuelni vtis bolj sproščenega in mladostnega zbora, kar so Ipike v tem letu tudi postale. Njihove harmonije so bile lepe in točne tako pri zabavnem delu programa kot tudi ljudskem. Če bi pevke pridobile še kakšen mlad vokal, bi bilo že precej odlično.

Kot gostje so se jim pridružile še Dekliška skupina iz Buč, ki jih prav tako vodi Volavškova. Finale koncerta je bil, ko so se Ipikam na odru pridružila na koncu še ta dekleta. Skupaj so zveneale »kapo dol«. Šele tu pa se opazi kaj manjka šentjurskemu ženskemu petju.

Jure Godler

40 LET MOPZ PLANINA

Pa vseeno lepo pojejo

Slavnostni koncert planinskega moškega pevskega zbora, ki se je zgodil sredi lepega nedeljskega sončnega popoldneva, je poleg te zaznamovalo še nekaj posebnost. Prva: na odru se je pojavilo le 9 pevcev. Prvi dvom, kako bo ta zbor, ki ni zbor, spravi skupaj koncertni program, se je kmalu razblinil; fantje in moške znajo in zmorejo zapeti presenetljivo ubrano in »moško«. Njihov obstoj ni ravno prvovrstna »tržna« niša v pestri šentjurski zborovski ponudbi, ampak očitno so preživeli in obljublajo, da bodo zdržali še naprej.

Druga: ob tovrstnih obletnicah se aktualni pevci navadno spomnijo svojih predhodnikov, ustanoviteljev, planinski pevci pa so jih kar nekako zatajili. Čeprav jih je še veliko, navedeni so v

programskem listu, še krepko na nogah. Pa se ja menda niso kaj skregali?

Tretja: namesto umetelnih »kupljenih« šopkov so pevci svojemu pevovodji Mateju, voditeljici Polonci Jazbinšek in še nekaterim podarili šopke poljskega cvetja. No, morda so bili tudi »kupljeni« ampak izgledali so, kot da prihajajo neposredno s travnika za kulturnim domom. Simpatično. In še zadnja: namesto pričakovanih glasbenih ali pevskih gostov so v svoj program vključili nastop treh učenk šolskega zgodovinskega krožka, ki so v izvrstnem domačem narečju navdušile s svojo predstavo o nekdanjih planinskih modi.

Vse druge je pa bilo približno tako kot ponavadi.

FK

Šport in špas tudi v Dramljah

Prijazen sobotni (9.maja) živ žav na igrišču zraven šole je pokazal, da se bo Dan druženja in gibanja treh generacij prav gotovo prijel tudi v Dramljah. Voditeljici Maja Šantl in Marjeta Vodusek, sta ga zastavili zelo razgibano: zjutraj ustvarjalna predstavitev vseh rezredov, nato pohod na Uršulo in za konec pisana športna in igriva dejavnost na igriščih. Tretje generacije skoraj ni bilo opaziti, pa tudi

generacija staršev je v večji meri še bolj opazovala dogajanje kot sodelovala, toda do naslednjega leta se bodo že navadili tekati po igriščih skupaj s vojo mladežjo. Še največ veselja in zabave je bilo ob nogmetnem igrišču, kjer sta se krvavo resno spopadli moštvi učencev in staršev. Tekmeca sta bila kljub velikanski razliki v kilaži zelo izenačena, učenci tehnično boljši, starši pa bolj stabilni, rezultat pa na koncu več ali manj zlažiran, neodločen 3 : 3. Čast staršev je rešil predsednik KS Kopinšek, ki je ob glasnem negodovanju gledalcev, ki so s simpatijami navijali za učence, zabil vse tri starševske gole. Kar se mu utegne maščevati na naslednjih volitvah.

FK

Zgornjetržani

Po petih letih obstoja našega društva smo na občnem zboru v četrtek, 24.04.2009, pregledali prehojeno pot in se kritično vprašali, kaj v tem času nismo naredili, pa bi lahko, kaj pa v resnici ni bilo mogoče. Članstvo našega društva je preseglo številko 200. V društvu uspešno deluje mešani pevski zbor, kvalitetna šahovska sekcija, kulturna in socialna sekcija, pridne roke naših žena v sekciji za ročna dela in sekcija naših slikarjev. Pohodništvo uspešno organiziramo kljub poplavi tovrstnih prireditev v Šentjuru in bližnji okolici. Večje prireditve, ki smo jih organizirali pod našimi kostanji, zaradi obnove jedra Zgornjega trga in zaseženega prostora pod kostanji z »zidarsko logistiko«, je bilo v vsem tem času na tem prostoru nemogoče organizirati. Pridati še moramo, da kljub obnovi in gradnji kulturnega prireditvenega prostora med Ipavčevo hišo in hišo, v kateri mi delujemo, prav ta hiša kazi podobo Zgornjega trga zaradi odpadajočega ometa in okolja z ogroženimi kostanji vred. Podžupan in sam Zgornjetržan g. Florjan Erjavec nam kot gosta občnega zbora nista mogla obljubiti, da se bo okoli teh naših želja kmalu kaj spremenilo, razen, da se bodo pregledali in sanirali kostanji in morda dosadili dve lipi, fasada hiše pa bo morala počakati boljše (nerecesijske) čase.

Na občnem zboru je bil izvoljen nov Upravni odbor v sestavi: Jože Jazbec, Katica Košir, Edvard Poštrak, Irena Rauter, Jani Raztočnik Jože Šantelj in Lidija Vrstvšek. Nadzorni odbor sestavljajo: Zoran Kladnik, Veljko Plavsteiner in Albin Rauter. Društvu bo še naprej predsedoval g. Edvard Poštrak.

M. Raztočnik

Praznik ob mlaju v Lutru

Mlaj ob Salobirjevi kapeli v Lutru je že 20-letna tradicija, ki se ji tudi letos niso izneverili. Na bivši dan OF so vitko 20-metrsko smreko v spremstvu Lucijine harmonike pripeljali naravnost iz Pšeničjekovega gozda, in še preden so prišli do že večkrat uporabljene luknje, je bilo ob mlaju zbrano skoraj vso pristojno Lutruje. Za korajžo in moč so najprej nekaj pojedli in popili, nato so moški pripravili žvare, ženske pa spletle venec in se je začelo. Kmalu je mlaj z vihrajočima slovensko in šentjursko zastavo pozdravljal mimoidoče. Kot se spodobi, se je postavljanje mlaja končalo ob golažu in žurki na Salobirjevi terasi.

Rekordno na Ponikvi

Majski pohod, ki ga tradicionalno organizirajo lokalne oblasti in društva, je v nedeljo 10. maja privabil na sončne ponkovške poljane rekordnih 285 pohodnikov. Na poti skozi KS se je 48 ekip pomerilo v več ali manj

tradicionalnih tekmovanjih, ki so jim letos dodali še zabijanje žeblicev in gasilsko vodno tekmo. Ekipe so bile domače, razen tiste občinske, ki sta jo sestavljala direktor občinske uprave in župan. Paše ta je bila na pol domača. Podžupan Korže še ni tvegala odprte scene in je bil hvaležna tema sproščenega ogovarjanja. Kdo so

zmagovalci, nam še ni uspelo zvedeti, toda če organizatorji dajo kaj na tradicijo, bi to zlahka bila prav oblastna šentjursko-ponkovška kombinacija.

Cilj je bil tako kot vedno na lovski koči, ob

gasilskem golažu in srečolovu ponkovških »malih maturntov«. Lovci že nekaj let ne onesnažujejo več okolja s svinčenkami, zdaj je okoljsko romantiko ogrožalo le še preglasno ozvočenje mladega ponkovško-šmarskega dua.

FK

100 let Kmetijske šole

3. nadaljevanje

Piše mag. Nevenka Cmok

Za kmetovalke so prirejali šesttedenske gospodinske tečaje, istočasno so jim omogočili osnovno izobraževanje o živinoreji, mlekarstvu in sadjarstvu.

Starejšim kmetovalcem so namenili posebne tečaje, ki so jih seznanjali z uporabo novih pripomočkov in dosežkov v kmetijstvu.

Za širši krog prebivalstva podeželja so uvedli potujoče učitelje, ki so poleg rednega poučevanja na šoli opravljali tudi predavanja na terenu. Ti so napisali tudi veliko strokovnih člankov za ustrezna glasila.

Šolsko posestvo je bilo urejeno kot vzorna, sodobna kmetija, in je omogočalo preizkušanje novosti v kmetijstvu ter služilo praktičnemu izobraževanju vseh udeležencev.

Kot zanimivost velja poudariti, da osnova

s takratnim županom dr. Gustavom Ipavcem, ki je predlagal za lokacijo šole in posestva takratni trg Šentjur ob južni železnici, in sicer parcele v naselju Bezovje. Tako je bila leta 1907 kupljena Pisančeva kmetija v skupni izmeri z gozdom 30,27 ha (površin brez gozda je bilo 14,29, gozda pa 15,98 ha). Po nagovarjanju dr. Ipavca so tudi sosedni kmetje iz bližnje Nove vasi prodali še 11,65 ha njiv in travnikov, ki so ležali med potokom Slom in Voglajno. Tako je šolsko posestvo obsegalo skoraj 42 ha. Z leti so šolsko posestvo še povečevali z dokupom zemljišč. Leta 1912 so dokupili 4,16 ha precej vlažnega travnika, leta 1914 pa še 56 ha posekanega gozda in pašnika na Boču. Toda s tem širitev šolskega posestva ni bila zaključena. Širitev je prekinila I. svetovna vojna. Po

Kmetijska šola leta 1910

programa velja še danes. Šola je bila zasnovana zelo moderno in daljnosežno, izobraževanje na šoli je tudi služilo kot dobra osnova za nadaljnje izobraževanje. Vsake toliko časa je utečeno delovanje šole zmotilo vmešavanje politike s svojim nestrokovnim razmišljanjem. Več o tem bom napisala v nadaljevanju, ko bomo prišli do leta 1962.

Da so idejo »naj bo zavod – šola vzor s svojimi dejanji« tudi v praksi izvajali, potrjuje Franc Korber, ki je bil na šoli inštruktor za vrtnarstvo, sadjarstvo in čebelarstvo. V svojih spominih leta 1980 je zapisal, da je bila kmetijska šola po zunanji urejenosti gotovo ena najlepših v vsej takratni državi.

Šentjurska kmetijska šola je od začetka, to je od leta 1909 do konca Avstrogrške monarhije, to je oktobra 1918, bila podrejena štajerskemu deželnemu odboru v Gradcu. Logično je bilo, da je imel deželni odbor tudi po svojem sklepu odobritve ustanovitve kmetijske šole besedo in moč. Tako je pri izbiri posestva in lokacije bodoče šole deželni zbor poveril najprimernejšo izbiro upokojenemu ravnatelju šole v Grottenhofu Juliju Hanselu in vinarskemu adjunktu Puklavcu. Oba sta se strinjala

vojni se je širitev nadaljevala v novi državi SHS oz. Jugoslaviji, ker je bila kmetijska šola pod upravo nove države.

Ustanovitelji kmetijske šole so se zavedali, da je glavna naloga kmetijske šole izobraževanje in da te naloge ne izpolnjuje le pouk v učilnici, zato je potekal pouk tudi na polju, na travnikih, v zelenjadnem in sadnem vrtu, v gozdu, na dvoriščih, v hlevih in v mlekarni in seveda nič manj na strokovnih potovanjih učiteljev z učenci.

Pri gradnji šole so podrli stara gospodarska poslopja razen kozolca in postavili nova poslopja po vzorcu zgradb kmetijske šole Gottenhof. Tudi šolsko poslopje je zidano v istem slogu kot šola v Grottenhofu. Ob pričetku delovanja šole poslopja še niso bila dokončana, pa tudi posestvo še ni bilo urejeno. Potrebno je bilo osuševati zemljišča z drenažo, regulirati potok Slom in Voglajno in trasirati pobočje ob zgradbah.

Deželni odbor je imenoval prvega ravnatelja oktobra 1909. Imenovan je bil Ivan Belle, ki je končal višjo vinarsko, sadjarsko in vrtnarsko šolo v Klosterneunburgu. Isto leto kot ravnatelj je bil imenovan tudi strokovni učitelj inž. Josip Zidanšek. (se nadaljuje)

RAZMIŠLJANJE

Aleksandra Maček

Guzaj – ta naš kozjanski tolovaj!

Kar naenkrat je zaživel, prej globoko zakopan, osramočen in zaznamovan z razbojništvom, zaradi česar ni bil deležen niti Svete zemlje za svoj večni pokoj, kaj šele dobre besede. Tudi stoletje kasneje je še vedno pozabljen trohnel v skromnem grobu na Prevorju, ki ga je tu in tam oplela kakšna dobra duša in nanj zasadila kakšno rožo. Bivši šentjurski župan ni niti želel slišati zanj, češ da je neprimerno častiti razbojnika, kaj šele, da bi se obuditi spomina nanj namenila kakšna finančna sredstva. Pa vendar smo Prevorjani upali, da pride dan, ko bo Guzaj smel ponovno »spregovoriti«. Še bolj kot mi je vztrajno verjel vanj Milenko Strašek, ki je precej svojega prostega časa posvetil raziskovanju življenja tega tolovaja, ki mu pravimo kar Kozjanski Robin Hood.

In res je prišlo do težko pričakanega preobrata. Nova občinska oblast, nove vizije, velika Evropa. Evropski projekti načeloma dovoljujejo sanje in tokrat smo se združili opogumili Prevorjani, Planinčani in Dobjani, da skupaj začrtamo novo »pot življenja« razbojniku Guzaju, po kateri bodo hodili vsi entuzijasti, željni razbojniških zgodb v neokrnjenem vaškem okolju, od doma in iz tujine. In res se je začel Guzaj prebujati. Konec aprila so v Kozjem otvorili Straškovo razstavo Razbojnik med krivico, maščevanjem in legendo, zdaj se postavljajo informacijske table za markacijo Guzajeve poti. Guzaj s svojo zgodbo vsako leto preseneča tudi otroke na poletnih taborih na Prevorju. In celo mediji so začeli pisati o njem – eni izpostavljajo njegove žeblje in maščevalnost, drugi njegovo iskanje pravice in ljubezen do mlinarjeve hčere Barbike. Vse to so pomembna dejstva, a najpomembnejša je zgodba o njegovem življenju. Pa morda ne tista kruto realna, temveč zgodba, ki bo navdušila obiskovalce in turiste, da bodo onemeli ob pripovedovanju, si želeli videti vsak delček trase, ki jo je prehodil ta predrznež. Takrat bo Guzaj res zaživel. A ni to namen vsega prizadevanja? Privabiti goste na območje, ki ima za ponuditi edinstveno »robinhoodovsko« zgodbo v čudovitem hribovitem okolju.

Kozjanski razbojnik bo zagotovo v kratkem »oživel«, če pa bo uspel »ostati živ« v legendah slovenskega naroda, je predvsem odvisno od njegovih idejnih vodij. Kam posejati, da bo cvetelo? Tokrat se bo zares pokazalo, ali Kozjansko premore obuditi potrebne vire in zgraditi turistično ponudbo, ki bo pritegnila radovedneže in pustolovce. Še več. Uspeh območja bo izključno odraz zmožnosti tukajšnjih prebivalcev, da se vsak po svoje angažirajo, povežejo in vključijo v izgradnjo turistične infrastrukture. Ne gre spregledati dejstva, da vsak turist želi poleg lepote za oko tudi kaj za pod zob. Torej dobro jesti in piti – se pošteno veseliti. Krasna priložnost je ponujena. Morda se ne bo več ponovila. Vsaj z Guzajem mislim da ne – če ne bo zaživel tokrat, si težko predstavljam, da bo sploh kdaj. Kdo bo resnično znal zgrabiti to priložnost in z Guzajem tudi zaslužiti, bo pokazal čas.

Pošiljam nagajiv Guzajev pozdrav s Prevorja.

POMEMBNI ŠENTJURČANI, FRANC RAZTOČNIK

24. nadaljevanje

piše: Rado Frece

Jesen življenja starega glasbenika

Franc Raztočnik v svojih poznih letih

Franc Raztočnik se kot strog kritik drugih zborov sam s svojimi pevskimi zbori ni nikoli udeležil kakšnega pomembnega tekmovanja sploh pa ne na republiški ali državni ravni, kjer bi se izpostavil strogemu ocenjevanju uradne strokovne žirije. Čeprav on sam kakor tudi njegovi pevski zbori vsled tega niso bili prejemniki kakih visokih odličij ali celo žlahtnih plaket za dosežke v zborovskem petju, je v podzavesti svojih sodobnikov in tudi glasbenikov, ki so ga nasledili, predvsem pa med širokimi množicami ljudi veljal za svojevrstno glasbeno legendo.

Mlajši glasbeno izobraženi ljudje, ki niso imeli priložnosti spoznati njegovega glasbenega potenciala in vloge, ki jo je imel v svojem času, bi se najbrž lahko upravičeno spraševali o skrivnosti tega Raztočnikovega fenomena. Odgovor je zelo preprost. Franc Raztočnik res ni zmagoval na odrih pred zahtevnimi komisijami, bil pa je s svojo glasbo in pesmijo dolga desetletja deležen zmagoslavja in velike priljubljenosti v srcih večine ljudi daleč naokoli, predvsem pa v dušah preprostejših Šentjurčanov. Bil je velik častilec slovenske pesmi, predvsem glasbenih mojstrov in starejših slovenskih skladateljev in vseh takšnih, katerih skladbe so bile s svojimi melosi preprostemu slovenskemu človeku razumljive in blizu. Posegal je po pevski literaturi, ki je bila njemu in tudi drugim zelo pri srcu, saj so jih radi poslušali ljudje vseh starosti, pa čeprav različnih umetniških dojemaj. Njegova pesem je več desetletij osrečevala ljudi mnogokje; v cerkvah in na svečanih bogoslužnih procesijah okoli njih, v prosvetnih dvoranh, na revijah in koncertih, ob državno-političnih prireditvah in proslavah, tako

v dvoranh kot na prostem, pa včasih tudi v starih tržkih gostilnah, kjer je bilo v tistem času brez današnje elektronske glasbe lepo ubrano petje, posebno še v Raztočnikovi družbi, vsepovsod zelo zaželeno. Njegova pesem je prišla v vsak dom šentjurskega podeželja, kjer se je neštetokrat ob pomoči katerega od njegovih številnih »šolanov« pevcev razlegala po vaseh kot ubrano fantovsko petje, ki je včasih tudi marsikateremu dekletu raznežilo srce ...

Kljub letom, ki s starostjo tudi Raztočniku niso prizanašala, se je le-tej v vsem njenem obdobju kar dobro upiral. Skoraj do konca svojega življenja je ob pomoči mladih organistov še opravljal orglarsko službo v župniji. Zelo veliko se je sprehajal po svojem priljubljenem Šentjurju. Kar dvakrat dnevno smo ga videvali v spodnjem trgu; že dopoldne, pa tudi popoldne, ko se je srečeval z mnogimi prijatelji in znanci, s katerimi se je rad pošalil in bil med njimi vedno zelo dobrodošel. Seveda je imel navado zaviti tudi v kakšno okrepčevalnico, pa ne samo zgolj zaradi napitkov, ampak zanimivo, tudi vsled kakšnih lepih tam službujočih mladenk, ki jim je še posebno na svoja stara leta po kavalirsko, kot nekakšen »dobri striček«, podarjal po en bonbon. Nekoč sva stopila skupaj v en takšen »posvečen« prostor, kjer se je kaj hitro zazrl v oči lepi mladi točajki, ki je vsled tega kar malo zardela. On pa ji je modro zaupal eno izmed svojih skrivnosti, rekoč: »Veste ... v mladih letih sem lepo žensko vedno najprej rad pogledal v prsi in potem navzdol v predel bokov, sedaj, ko sem pa star, pa še tudi v prsi, vendar nato pa raje kar navzgor, v obraz – in oči ...« S podobnimi domislicami in spoštljivim vedenjem do žensk in ljudi nasploh, ter vedno lepo urejen kot gospod iz »dunajske šole« je Franc Raztočnik med temi sprehodi polepševal trenutke drugim, zagotovo pa tudi sebi.

Nekoč že v njegovih poznih letih, ko si je ves utrujen od sprehoda vzel malo počitka na vrtu enega izmed gostinskih lokalov, pa je najbrž že močno občutil pojemanje svojih nekdanjih moči, je ob mizi, na kateri je bil tudi kozarček, malo zadremal. Pa ni bilo tako. Samo pri nekem globokem premišljevanju sem ga zmotil, kajti, ko sem mu prisedel, rne je pogledal in namesto odzdrava v stilu govornika na pogrebu leta 1456 umrlega zadnjega celjskega grofa Ulrika bolj sam sebi izrekel naslednje preroške besede: »Enkrat Franc Raztočnik in nikoli več ...«

se nadaljuje

LUCIJINA REPORTAŽA

Najprej vam moram odkrito priznati, da sem kar rahlo zaskrbljena zaradi mojega Dobja. Moj urednik je šel zadnjič na sejo dobjanskega občinskega sveta in mi je mimogrede natrosil kar preveč zaskrbljujočih informacij. Odkar je v Ljubljani Pahor na oblasti, naj bi se po Dobju grozno razšopiril naš edini rdeči kmet Karl, naenkrat je postal najbolj pameten, vse hoče komandirati, celo župana Francija, da o občinskih uradnicah in novopečeni direktorici uprave Andreji, ki bodo, če bo šlo tako naprej, kmalu okopavele krompir ali pasle občinsko kozo okrog sedeža občine, niti ne govorim. Celo neuničljivi podžupan Merij, ki je še pred kratkim pokal od viška samozavesti in si je vzel dovolj časa in denarja tudi za advokate, ki naj bi mene, Lucijo, spravili v arest, ga ima vrh glave dovolj in se je odločil, da gre raje v penzijo, kot da bi ga še naprej prenašal. Ne čisto zares v penzijo, ker bo za polovično podžupansko plačo še vedno lahko hodil na kavico k Andreji na Občino in za mali honorarček bedel nad vodovodom. Kar povsem odobravam, ker samo z dohodki s kmetije res ne bi mogel pokriti vseh stroškov, ki jih bo imel z menoj in sodnijo. Pa tudi, lepo vas prosim, če ima naš Štef štiri podžupane in dva direktorja občinske uprave, se več kot spodobi, da ima tudi Dobje, tako kot vsaka spodobna občina, vsaj tri občinske šefe. No, če zdaj prišteljem še Karla, štiri.

Sem pa bila zadnjič grozno šokirana, ko sem gledala na A kanalu, kako planinski mladci z motornimi žagami ustrahujejo vse živo. Po telefonu sem prestrašeno vprašala kaesovskega Markota, če se je sploh varno vsaj s tretjo brzino peljati skozi Gračnico, pa se mi je nazaj zarežal, da sem malo zmešana, ker o kakšnem terorju na Planini ni ne sluha ne duha. No, sem si rekla, res smo že daleč prišli, da že na ljubljanski TV vedo več, kaj se dogaja za sosednjim vogalom, kot vedo naši mali župani.

O jurjevanju, ki se mu sicer pravilno reče šentjurjevo, ne bom nič rekla, ker o njem nič ne vem in tudi nočem vedeti. Lepo vas prosim, če hoče imeti urednik reportažo s kmečke veselice, naj gre lepo sam tja, ali pa dobi nekoga z malce bolj grobo kulturo, ki bo tam zdržal tri dni. Je pa menda bilo ljudi kot smeti in trave, tako da Gorazd, ki je alfa in omega te fešte, že razmišlja, da bi imeli jurjevanje dvakrat letno. Meni je prav, če tudi Štef tako misli, da je dobro volivce bolj pogosto poklicati skup in malo počastiti. Zelo prav pa je tudi, da namesto nekdanjih Ane Lize, Štamparlovga Pepija in podobnih plačljivih kvaziumetnikov, za katere nikoli ne veš, če se ne bodo tudi norca delali iz nas poštenih ljudi, nastopajo Štef in njegovi, ki so bolj ziher, narod pa

se jim enako iz srca smeji.

Štefa že tako kar naprej preveč hvalim, ampak to, kako se je zavzel za svojega podžupana st.1 oziroma za njegovo hčero, nesojeno ponkovško ravnateljico, vseeno zasluži vsaj nekaj spodbudnih besed. Zanj je zastavil vso svojo čast in slavo, ki ju ni malo, pa ni šlo. Ti ponkovški učitelji nimajo pojma, kako je treba oblast spoštovati in ljubiti, ne pa ji metati polena pod noge. Če je tako pametna oblast, kot sta Štef in ponkovški Joža, odločila, da bo ravnateljica Jelka, bi to v vsaki demokratični občini vnaprej veljalo kot pribito, ne pa da si tako, kot se je to zgodilo celo na svetniški Slomškovi Ponikvi, našopirjeni šomaštri brijejo norca iz njiju in za šefico njima navkljub izvolijo muzikantko Andrejo. Kam smo prišli, ne? Prav, naj jo imajo, ampak naj si zapomnijo, da mi, ko gre za pravico in resnico, nikoli ne vržemo puške v koruzo. Bo že še prišel čas, ko bo Jelka vrhovna šefica vseh šentjurskih ravnateljev, ravnateljic in še koga. Samo oblast naj se v Ljubljani prej zamenja. Se je pa na Občinskem svetu zato zelo lepo pokazalo, kdo so v šentjurski politiki zdrave sile, kdo so padalci in kdo so tisti nekje vmes, ne tič ne miš. Še najbolj razveseljivo je spoznanje, da vendarle imamo v občini vsaj eno stranko, SDS, na katero se pošten občan lahko vedno zanese. Vsi njeni občinski svetniki in svetnici so nastopili enotno kot eden, kot njihov šef ponkovški Joža. Skupaj s svojim predsednikom so se, ne ozirajoč se na morebitno ogrožanje lastne vesti, brezkompromisno vrgli v javni krvavi boj za čast njegove hčere. Družina je tako njihova kot naša skupna nedotakljiva vrednota. Da, to sta tisti načelnost in odločnost, ki se ju druge naše stranke nekako sramujejo in tovrstne kadrovske zadeve raje rešujejo bolj konspirativno.

Po kao reorganizaciji občinske uprave se je situacija na Občini povsem uredila. Erika, zaprta v svoji pisarni, kot mravlja pridno ustvarja velike projekte, sicer je rahlo žalostna, ker z njimi tudi ne more več tako pošteno trgovati kot nekdanj, toda hvala bogu, Štef ji je dal inštalirati telefon, pa si za silo lahko tudi z njim pomaga. To, da bi prestopila v tabor občinskih nergačev, je izključeno. Pobožna pričakovanja opozicije, da jim bo pomagala spodkopati Štefa, so se kajpada takoj pokazala za čisto iluzijo, ker Erika pač ni ženska, ki bi brez prave potrebe menjevala partnerje. Pa tudi nobena trezna budala, še najmanj Erika, ki v resnici ljubi Štefa in Občino, se ne bi vezala na takšne neperspektivne luserje, kot sta Marko in Robert. Saj še zase ne znata poskrbeti, kaj šele, da bi lahko nudila zavetje drugim.

Lucija

POLICIJSKE CVETKE

Interventna številka: 113
Policija Šentjur:
03/7464150

Planina, 10. 4. – Neznani storilec je **planinsko pumpo dobobra izpraznil**, saj je odnesel za 3 tisočke cigaret, mobilnikov, radijsko postajo, navigacijsko napravo itd.

Gorica, 10. 4. – Voznik Ford Escorta je **skozi naselje zdivjal na tak način, da je pri tem ogrožal druge udeležence v prometu**. Policisti so divjaka izsledili v Tratni pri Grobelnem in ugotovili, da je k težki nogi izdatno prispevalo gorivo, ki se mu je pretakalo po žilah.

Loka pri Žusmu, 10. 4. – Lastnik gozda in njegovi delavci si niso mislili, da bodo predčasno povzročili pravi kres, saj je bilo na koncu **prizadeto okrog 10 ha gozda**, posredovalo pa je nekaj deset gasilcev. Zanimivo bi bilo izvedeti, koliko stane takšno poigravanje.

Ponikva, 14. 4. – **Iz spalnice občanke sta tatici odtujili 90 EUR**. Policisti so jih po zaslugi pomoči sosedu našli.

Šentjur, 16. 4. – V Novi vasi so se po nekaj letih nadaljevala dela na večstanovanjskem objektu, kar je na specifičen način pospremil neznanec, ki je **z izstrelki iz zračne puške poškodoval več oken**.

Grobelno, 17. 4. – Z gradbišča v Stopčah je nekdo **napumpal kar 250 litrov gorila**.

Ponikva, 20. 4. – Mlajši moški je **po hišah prosil za denar** in ker menda krajan niso bili dovolj darežljivi, je svoj trud oplenil z grožnjami neki krajanki, ki mu je izročila ves denar, ki ga je takrat premogla. Policisti so falota prijeli.

Šentjur, 26. 4. – V bifeju pumpe OMV je razgrajal znan šentjurski popotnik in ponočnjak. Policisti so ga odstranili in dostavili na dom, a se je **težak vrnil z nožem** in zahteval, da mu postrežejo z alkoholom. Sledila je nova intervencija.

Dramlje, 28. 4. – V Zalogu pod Uršulo je prišlo do prepira med partnerjema, pri čemer je moški, kot je to počel že v preteklosti, **partnerko pretepel in ji povzročil številne udarnine**. Policisti so mu izrekli prepoved približevanja in podali kazensko ovadbo.

Šentjur, 30. 4. – V samem Šentjurju sicer ni bilo organiziranega omg kresa, v okolici pa jih je bilo na pretek. Priložnosti so se **s kurjenjem gume in plastike pridružili** na gradbišču. Policisti so po ogledu obvestili inšpekcijo.

Grobelno, 30. 4. – V Stopčah so neznane ženske pod krinko prodaje brivnikov nizkocenovnega razreda domačinki **izmaknile ključ od vhodnih vrat**.

Planina, 3. 5. – Nekdo je iz brunarice lastniku **odtujil za dva jurja nagačenih rac, fazana in glave srnjadi**.

Šentjur, 5. 5. – **Na britofu** je oškodovanec opažal, da rože, ki jih polaga v spomin svojcem, ne počakajo na svojem mestu. Pred dnevi je pri nedovoljeni izposoji zasačil osumljenko in jo naznanil.

Motorna žaga, ki je pretresla Slovenijo

Zgodba o incidentu ob ribniku v Tajhtah je po zaslugi TV prerasla tako svoje lastne kot vsedrjavne okvirje. Celo znanci iz bolj oddaljenih krajev so me spraševali, kako je mogoče, da »tolpa mladoletnikov z motorno žago« terorizira skoraj pol občine. Zavrtel sem nekaj telefonskih števil in kaj hitro se mi je posvetilo, da je zgodba z motorko prenapihnjena.

Samo Čokl, 18-letni dijak mehanotronike, fant z žago:

Tisto nedeljo smo trije kolegi, moja punca in moja sestra spremljali domov sošolca Damjana Vrečkota. Res smo tisti dan tudi nekaj spili na planinskem gradu, toda ne bi mogel reči, da smo bili pijani. Pri koči na ribniku v Tajhtah je bila družba Željka Pušnika, med njimi tudi moj znanec Rado Žekar, ki nas je povabil na pijačo. Ne vem, če smo že kaj spili ali ne, ko so se začele težave, ker je Veršec s Planine začel nesramno nadlegovati moje deklo Majo. Videl sem, da bodo težave, njih je bilo vsaj dvajset, vsi so bili pijani, mi pa le trije fantje, zato sem poskušal Majo potegniti v stran in čim prej zapustiti družbo. Nekaj smo se začeli cufati, nato je začelo padati po nas z vseh strani. Še sam ne vem, kako se je zgodilo, da sem ves pretepen in zmeden stekel domov po motorno žago. Čisto se mi je utrgalo, bil sem celo prepričan, da imajo moje deklo še vedno tam. Obkolili so nas, Željko me je mahnil z lopato po glavi, spravili so nas na tla in nas še naprej kakšne pol ure topli in maltretirali. Kako sem z žago ranil Željko, sploh ne vem. Potem je prišla policija, ki nas je rešila. Bil sem ves v modricah, rano na glavi so mi morali zašiti v bolnici, štirinajst dni pa sem bil na bolniški.

To je moja resnica. Tisto, kar so kazali na TV, je medijska zgodba. Še najmanj je res, da smo mi delali škodo na ribiški koči, vlamljali, se drogirali, zastraševali ljudi in podobno. Skupaj z Željkom sem dve leti skrbel za ribnik in mi je bilo tudi več kot jasno,

da v koči res ni nič vloma vrednega, se je pa ob koči večkrat zadrževala druga skupina mladih, s katerimi pa se mi nismo družili.

Željko Pušnik, žrtev motorne žage: Nimam veliko časa, ker moram na zaslišanje na policijo, lahko le potrdim to, kar je že bilo v medijih. Samo in njegova družba so se nam pridružili samovoljno, mi smo jih ingnorirali, potem ko smo njegovo dekle zalotili pri kraji pijače, pa smo jih odslovili. Užaljeno so odšli in se čez približno pol ure vrnili s prižgano motorko. Nadaljevanje je več ali manj bilo takšno, kot piše v časopisih. Kar globoko režno rano na mečih so mi z 12 šivi zašili v Celju. Še zdaj sem na bolniški.

Komandir Policijske postaje Šentjur Ludvik Petrič:

Zadevo še raziskujemo, a smo tako rekoč že na koncu. Za enkrat lahko rečem le, da bo v tem primeru podanih 6 ovadb za kazniva dejanja zoper posameznike iz obeh sprtih skupin, in sicer zaradi ogrožanja varnosti, telesnih poškodb, nasilništva in spolnega nasilja. Nekatere akterje tega incidenta sicer poznamo še od prej, toda vse kaže, da v tem primeru ne gre za zastraševanje krajanov Planine, kot se je dalo razumeti iz medijev, temveč bolj za naključni incident, ki je imel več vzrokov, posredi pa je bil tudi alkohol.

Silvo Tovornik, sosed iz Tajht:

Fantu je TV naredila krivico. Samo je čisto povprečen mladenič, s katerim sosedje nismo nikdar imeli nobenih težav. Da bi bil pretepač, ne se hecat, je premlad in preslaboten za kaj takega.

Še brez epiloga

Očitno ima »kriminalka« z motorno žago toliko resnic, kot je bilo vpletenih, in bo na zadnjo resnico treba počakati, ko bo odločilo sodišče. Eno je pa nesporno: splošne panike na Planini zagotovo ni.

Zavrženo ovčko sprejeli na kmetiji Valpatič

Simono Kopinšek iz Maribora je v začetku pred tretjo uro zjutraj prebudilo glasno blejanje.. »Sprva nisem vedela, koga slišim. Živim na Pupinovi ulici v Mariboru, pred Magdalenskim parkom. Ko sem prišla na drugo stran parka, sem videla ovčko tekati po pločniku ob Ljubljanski cesti. Ta cesta velja za eno najbolj prometnih. Dva moža in dežurni železničar, sta jo »preganjala« od ceste v stran proti cerkvi. Nihče ni vedel, kaj z ovčko storiti,« je pripovedovala Simona. Najprej je klicala na 113, kjer ji je telefonist povedal, da je policija na poti. Ker jih ni bilo od nijoder, je poklicala znova in policija je prišla šele čez dobro uro. »Odzval se ni niti veterinarski inšpektor, niti v Mariboru dežurna veterinarja. Skratka, nihče mi ni bil pripravljen pomagati. Proti jutru sta se z marico pripeljala dva rosno mlada policista in mi dala jasno vedeti, da ne moreta nič storiti. Zame to ni prva tovrstna izkušnja o nesposobnosti in neučinkovitosti javnih služb. Ko je taksist klical v Dramlje, so mu v tamkajšnjem zavetišču rekli, da nimajo primerne opreme za lovljenje ovc. Okoli štirih zjutraj mi zato ni preostalo nič drugega kot klicanje znancev, ki imajo kmetijo. Odzval se je edino Stanko Valpatič iz Ostrožnega pri Ponikvi, ki je sprejel ovčko na svojo kmetijo,« je povedala Simona.

Damjan Likar

OBVESTILO

OZRK Šentjur obvešča občane iz občin Šentjur in Dobje o ponovni delitvi prehrabnenih paketov ogroženim skupinam občanov.

Do te pomoči so upravičeni prejemniki DSP (Denarne socialne pomoči), CSD (osebe, poslane iz Centra za socialno delo), občani, za katere OZRK in KORK oceni, da to pomoč potrebujejo, brezdomci in zaposleni, ki že dalj časa niso prejeli dohodkov, posamezniki in družine, ki se znajdejo v težjih življenjskih razmerah, posamezniki in družine, ki so prizadeti zaradi naravnih in drugih nesreč.

Kot dokazilo prinesite s sabo odločbo CSD o dodelitvi DSP ali odločbo o otroškem dodatku, obvestila o pokojninah ali osebnih prejemkih oz. o skupnih družinskih prejemkih ali priporočilo CSD.

Za občane iz KS Šentjur - mesto, KS Rifnik, KS Grobelno, KS Podgrad - Vrbeno in KS Blagovna bo potekala delitev v skladišču Rdečega križa Šentjur, Cesta Miloša Zidanška 9, Šentjur:

v sredo, 06. 05. 2009, od 9. do 12. in od 17. do 18. ure
v četrtek, 07. 05. 2009, od 9. do 12. ure in od 17. do 18. ure
v sredo, 13. 05. 2009, od 9. do 12. ure in od 17. do 18. ure
v četrtek, 14. 05. 2009, od 9. do 12. ure in od 17. do 18. ure
v sredo, 20.05.2009, od 9. do 12. ure in od 17. do 18. ure
V kolikor v tem času hrane ne bomo razdelili, bomo prehrabnene pakete razdeljevali vsako **sredo od 9. do 12. ure.**

Upravičenci do pomoči Rdečega križa izven zgoraj navedenih KS pa lahko dobijo prehrabnene pakete v svojem kraju, kjer živijo. Informacije poiščite pri vodstvu krajevne organizacije RK oziroma sledite njihovim obvestilom.

Sekretar OZRK Šentjur:
Stanislav Slejko

KAM, KJE, KDAJ?

PRIREDITVE

16. 5.	KD Šentjur: Benjaminov spomladanski ples	Ansambel Venus in Alenka Godec
22. 5.	ob 18. uri na Občini	Okrogla miza: priložnost za mlade v EU
24. 5.	ob 10. uri v Športnem parku	Kolesarsko druženje Majski krog
25. 5.	ob 19. uri v KD Gorica	Pogovor na temo Ohranitev zdravja
26. 5.	ob 19. uri v GD Lokarje	Pogovor na temo Ohranitev zdravja
27. 5.	ob 19. uri na Občini	Pogovor na temo Ohranitev zdravja
28. 5.	ob 19. uri v Knjižnici	Predstavitve knjige o Franju Malgaju
29. 5.	Občina Šentjur	Dan brez avtomobila
	ob 17. uri v KD Šentjur	Svečani program ob 100-letnici OŠ F: Malgaja
	ob 19. uri v Tržnici	Miss Kozjanskega 2009
30. 5.	od 14. – 17. ure	Otvoritev odbojarskega igrišča na mivki v Hruševcu in odbojka na mivki.

GLASBENA ŠOLA SKLADATELJEV IPAVCEV ŠENTJUR

obvešča, da vpisuje otroke v šol. letu 2009/10 v naslednje programe:

- **PREDŠOLSKA GLASBENA VZGOJA (otroci rojeni l. 2004)**

- **GLASBENA PRIPRAVNICA (otroci rojeni l. 2003)**

Za prva dva programa (predšolska glasbena vzgoja in glasbena pripravnica) bo vpis potekal vsak dan od 25. 5. – 29. 5. 2009 med 7.00 in 16.00 uro v tajništvu GŠ.

- **IZOBRAŽEVALNI PROGRAM GLASBA (otroci rojeni l. 2002 in starejši)**

Otroci rojeni l. 2002 in starejši opravljajo vpis skupaj s sprejemnim preizkusom, ki bo v četrtek, 28. 5. 2009 od 14.00 - 16.30 ure.

- **PROGRAM KLASIČNEGA PETJA**

Sprejemni izpit za program klasičnega petja bo v ponedeljek, 1. 6. 2009 od 14.00 – 17.00 ure.

Višina glasu ni pomembna. Kandidati naj pripravijo pesem slovenskega ali tujega avtorja ter recitacijo slovenskega pesnika. Dodatne informacije na tel.št.: (03) 746-16-22!

Na mamicah svet stoji

Vsak otrok, ki pride na svet, je lepši od tistega, ki se je rodil pred njim.

Charles Dickens

V celjski porodnišnici so od zadnje objave do 7. maja rodile naslednje mamice:

12. aprila **Kristina Korže** z območja Ponikve – deklico, 14. aprila **Sonja Kolar** z območja Šentjurja – dečka, 15. aprila **Edita Guček** z območja Dobja – deklico, 15. aprila **Tanja Rovšnik** z območja Planine – dečka, 21. aprila **Ivanka Senica** z območja Planine – dečka, 30. aprila **Nevenka Arzenšek** z območja Šentjurja – dečka, 30. aprila **Klavdija Golež** z območja Šentjurja – dečka, 3. maja **Brigita Frišek** z območja Šentjurja – dečka, 3. maja **Melita Arh** z območja Gorice – dečka, 4. maja **Tina Ipavec** z območja Dramelj – dečka.

Čestitamo!

Mladinska košarka

PIONIRKE

Po izjemni predstavi v drugem krogu, ko so pionirke pošteno namučile Črnomeljčanke, so v tretjem krogu gostovale pri ekipi Panter Šentvid iz Ilirije, ki ima zelo dobro ekipo in se nadejajo v letošnji sezoni vidnejše uvrstitve. V prvi četrtini sta obe ekipi bili nekoliko zmedeni v obrambi, tako da so koši padali na eni in drugi strani. V nadaljevanju pa so domačinke upravičile vlogo favoritinj, izkoristile premoč pod obema obročema in prednost poviševale vse do konca tekme, ko so slavile z rezultatom 109 proti 31. Strelke: Volarič 11, Šentjurs 2, Esih 9, Kopinšek 8, Belak 1.

19. 4. pa so gostile Domžalčanke. Šentjurčanke so v tekmo stopile premalo odločno in preveč plaho, kar so gostje izkoristile in po 20 minutah vodile za 15 točk. Tudi po odmoru se stanje ni spremenilo, saj so Šentjurčanke napravile preveč žog, naredile številne začetniške napake in pred zadnjo četrtino je vse kazalo, da bo zmaga brez težav odšla v Domžale. Da pa se Šentjurčanke ne predajo kar tako, so pokazale tudi tokrat, saj so z agresivno obrambo presenetile nasprotnice in zaostanek zniževale, tako da so spremljali zelo razburljivo končnico. Sreča je zopet bila na strani nasprotnic, ki so zmagale z rezultatom 44 proti 59. Strelke: Esih 16, Volarič 16, Šentjurs 6, Kolenc 2, Kopinšek 2, Medved 2.

PIONIRJI DVAKRAT NEUSPEŠNI

V tretjem krogu so pionirji gostovali v Velenju. Po dobrih igrah v prvih dveh krogih so tokrat povsem odpovedali. V napadu so naredili preveliko osnovnih napak, medtem ko so v obrambi dopuščali nasprotnikom, da so lahko dosegali lahke koše in že med polčasom vodili z 51 proti 18. V drugem polčasu je bila igra nekoliko bolj izenačena, a kaj drugega kot visok poraz Šentjurčanov nismo mogli pričakovati. Končni rezultat je bil 84 proti 48. Strelci: Zupanc 25, Gajšek 7, Cehnar 5, Novak 5, Krajnc 4, Korošec in Gaberšek 1.

V prvi povratni tekmi so se odpravili na gostovanje v Celje. Celjani so bili trdno odločeni, da se maščujejo za poraz, ki so ga doživeli v Šentjurju. V tekmo so stopili zelo agresivno in povsem zaprli Šentjurčanom pot do koša, saj so v 10. minutah dosegli le 4 točke. V nadaljevanju je bila igra bolj izenačena in zanimiva, a so Celjani ohranili prednost in se veselili zmage z rezultatom 50 proti 38. Strelci: Cehnar 4, Gajšek 4, Rajar 4, Korošec 8, Peganc 6, Novak 5, Zupanc 4, Teržan 2, Gaberšek 1.

ŠENTJURSKI NOGOMETAŠI UJELI FORMO

Škoda, da bo konec ...

Če so šentjurski nogometaši v prvem delu spomladanskega dela prvenstva igrali silno sprejemljivo, so zdaj ujeli formo. Še posebej so navdušili minulo nedeljo v Kranju, kjer so Triglav ugnali kar z 1 : 4. Na zadnji domači tekmi so premagali Belo krajino, vendar bodo do konca prvenstva samo še enkrat gostovali in se od domačih gledalcev poslovili na tekmi z Zagorjem. Kar je pravzaprav škoda, saj bi se lahko ob nadaljnjih dobrih igrah še povzpeli na lestvici, vseeno pa bosta obstanek in »zlata sredina« na lestvici lep uspeh ob premierni drugoligaški sezoni. Po sezoni pa bodo najbrž znova sledile kadrovske menjave: Simon Sešlar je že napovedal prestop k Olimpiji.

Spremembe v ekipi v zimskem času so zagotovo vplivale na formo Šentjurčanov na začetku spomladanskega dela prvenstva. Moštvo se je po nekaj bledih predstavah ugralo in varovanci **Damjana Romiha** so neporaženi že od tekme z Olimpijo 5. aprila. V zadnjih petih srečanjih so tako dvakrat remizirali in trikrat zmagali, od tega so v gosteh ugnali Krško in nazadnje kranjski Triglav.

izstopa Bonifike prosti, 20. maja bodo gostovali v Kidričevem pri Aluminiju, v soboto 24. maja pa se bodo od domačih gledalcev in sezone poslovili na tekmi z Zagorjem. Šentjurčani so trenutno na 5. mestu lestvice in so si obstanek zagotovili že pred časom. Ob ugodnem razpletu bodo tudi ostali v sredini lestvice, morda pa je dosegljivo tudi še 4. mesto. Glede na formo v zadnjih tednih je pravzaprav

Ekipa mlajših dečkov.

Šentjurčani so še posebej navdušili na zadnjem gostovanju na Gorenjskem. Triglav je imel pred tekmo še vse možnosti v boju za 2. mesto, ki vodi v dodatne kvalifikacije za uvrstitev v 1. SNL. Po porazu s Šentjurjem jih ima mnogo manj. Kranjčani so hladni tuš doživeli že v 1. polčasu, ko je dvakrat zadel mladi **Marijo Močič**. Kmalu po odmoru se je izkazal še ne 19-letni **Rajko Rep**, četrti gol pa je zabil **Oskar Drobne**. Domači so zmogli le častni zadetek.

Šentjurčani so sicer pred gostovanjem v Kranju pred domačo publiko ugnali Belo krajino. Nastopili so močno oslabljeni, saj sta manjkala Drobne in Sešlar, ki sta se na tekmi proti Triglavu že vrnila v ekipo in bosta velika aduta tudi na zadnjih dveh srečanjih. Je pa že znano, da po koncu sezone ekipo zapušča izkušeni **Simon Sešlar**, ki je sprejel povabilo ljubljanske Olimpije. Ta ob uvrstitvi v prvo ligo krepi svoje moštvo, zanimivo pa je, da Sešlar s svojimi 35. leti v veteranski ljubljanski zasedbi niti ne bo med najstarejšimi.

V naslednjem krogu so Šentjurčani zaradi

škoda, da se prvenstvo izteka, saj bi Šentjurčani lahko prilezli tik pod vrh, kar pa bi prineslo še večje (finančne) skrbi ...

Uspešne tudi mlajše selekcij

Sezona se izteka tudi za mlajše selekcije. Mladinci so v svoji prvi sezoni v 2. slovenski mladinski ligi zelo uspešni. Tik pred koncem lige so drugi, medtem ko gre kadetom nekoliko slabše in zasedajo 13. mesto. Obe zasedbi bosta tudi v naslednji sezoni nastopali med drugoligaši. Posebej velja omeniti turnir v Slovenji vasi, v katerem je nastopila ekipa mladine in v članski konkurenci dosegla 2. mesto. Pometla je s članskimi igralci ekip in po enajstmetrovkah v finalu izgubili s člansko ekipo iz Poljčan.

Za starejšimi in mlajšimi dečki ter starejši in mlajši cicibani bo skupaj 128 prvenstvenih tekem in nekaj turnirjev.

Za mlajše selekcije skrbijo trenerji: **Gregor Blatnik, Primož Kidrič, Bojan Đaković, Dejan Bauman, Bojan Bevc, Marko Gobec in Aleksander Mavrič**.

L.H.

Ratejeva kmalu v Brazilijo

Kopjašica **Martina Ratej** se je leto dni po dosegu rekordnega meta v Splitu (63,16 m) sredi marca udeležila zimskega pokala v španskem Los Realejos.

V konkurenci, kjer je nastopala tudi srebrna iz Pekinga, je nastopila z drugim najboljšim osebnim rekordom. Tokrat je orodje poletelo 57,32 metra, kar je zadostovalo za skupno 7. mesto. Zmagovalka jo je prehitela za 4 metre in pol, njen rezultat pa je bil poldrugi meter krajši od Martininega junijskega rekordnega meta, ki znaša 63,44 m. V začetku marca je Ratejeva v Brežicah s točno 57 metri slavila na slovenskem zimskem prvenstvu v metih.

V sredo, 6. maja, je Ratejeva na mitingu v Šentjurju za 45 cm preseгла 60-metrsko znamko in za dobrega pol metra zaostala za normo A za nastop na svetovnem prvenstvu, ki bo avgusta v Berlinu.

Sredi maja bo Martina skupaj s **Primožem Kozmusom** nastopila na treh mitingih za veliko nagrado Brazilije, kjer se obeta zelo kvalitetna konkurenca. Tam si želi nabrati čimveč IAAF točk, saj želi nastopiti na atletskem finalu, ki bo septembra v Solunu. Oktobra si obeta tudi nastop na sredozemskih igrah v Pescari.

Čas! z dobrimi rezultati

V tej sezoni sta dva dobra rezultata uspela **Leonu Časlu**. Sredi marca je na oprtem prvenstvu Slovenije v krosu med mlajšimi mladinci na 5.000 metrov osvojil 4. mesto, za stopničniki pa je zaostal le za 2 desetinki.

Sredi prejšnjega meseca pa je le stopil na stopničke, saj je bil na državnem prvenstvu v dolgih tekih v Novem mestu med mlajšimi mladinci na 10 kilometrov drugi najboljši.

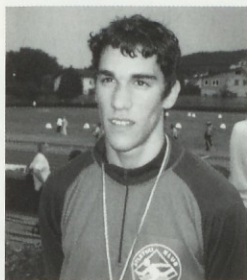
Športni park okupirali atleti

Na 6. mitingu pod taktirko Atletskega kluba Šentjur je v konkurenci 9 šprinterjev v »dirki« na 100 m z 11,15

slavil **Andrej Zemljak**, 9 stotink počasnejši pa je bil klubski kolega **Andraž Vesič**. Drameljčan je bil najhitrejši tudi v teku na 300 m, kjer je dosegel čas 35,88. Na 7. mesto med 13 tekmovalci se je uvrstil **Arben Jahiri**, ki se je med mlajšimi mladinci na 300 m ovire povzpел na 3. stopničko.

V tekmovalstvu mlajših selekcij je med šentjurskimi atleti najopaznejši rezultat dosegel **Uroš Fišer**, ki je slavil v metu vortexa v kategoriji do

14 let. Njegov »žvižgač« je poletel 56,5 m.

Andrej Zemljak

Sezona za pozabo

Košarkarjem Alposa je na predzadnji tekmi ob odličnem vzdušju na hruševskih tribunah uspelo ohraniti prvoligaški status, na zadnji tekmi pa bi lahko vtis izdatno popravili, saj bi se lahko povzpeli celo na vrh lestvice lige za obstanek.

Na koncu so pristali na 11. mestu, kar je druga najslabša uvrstitev, odkar v Šentjurju spremljamo prvoligaško košarko.

Kaj reči ob do sedaj najdražji sezoni, ki je bila menda težka okrog 200 tisočakov? Nesrečno so se pričele že priprave, saj je dvorana v Lesičnem doživela ujmo. Bosanski okrepitevi sta se lep čas ukvarjali s pridobivanjem vize, pa tudi **Takais Brown** je prišel sorazmerno pozno. Domači trener **Boštjan Kočar**, ki je lani uspešno nadomestil **Matjaža Čuješa**, se je moral posloviti z le 1 zmago v 8 tekmah. Nekako z njegovim odhodom je prišlo do poškodbe kapetana **Urbana Palčnika**, ki do konca sezone ni več zaigral. Ob povratku na trenersko klop je **Damjan Novaković** napovedal kadrovske spremembe. Januarja je prišel **Jason McCoy**, namesto **Dejana Dunovića** pa je prišel **Nejc**

(13 sk.), Crenshaw 17 (6 as., 5 ukr. ž.), Sadibašić 17, Glavaš 14 (4 ukr. ž.), ...

Šentjurski košarkarji so se tudi od tokrat zelo glasnih navijačev poslovili s četrto zaporedno zmago. Razlika 16 točk je bila dovolj, da so medsebojno razmerje z Zasavci, pri katerih ni zaigral ostrištrelec Goodrich, obrnili v svojo korist za točno 1 točko. Tekmo so polepšale dobrote dijakov Šolskega centra Šentjur in tukajšnji pihalni orkester.

Končna lestvica lige za obstanek

1. TCG Mercator 12-18
2. Zagorje 12-18
3. **Alpos Šentjur 11-19**
4. Epic Misel 10-20
5. CPG NG 9-21

18. 4.: **TCG Mercator** : KK Alpos Šentjur 90 : 79 (19:27, 23:23, 24:15, 24:14). Dosežki: Avdibegović 17 (3t: 3/3), ...

Na zadnjem srečanju bi Šentjurčani z zmago osvojili celo 1. mesto v ligi za obstanek, a je ekipa dokazala, da zmore boljše dosežke skoraj izključno na domačem parketu. Še v 36. minuti so domači vodili le za 3 točke. Šentjurčani so v kratkem času po zaslugi agresivne domače obrambe 3-krat zapored izgubili žogo in uspeli zgrešiti polaganje, škočjeloška ekipa pa je pridno reševala mrežico nasprotnikov.

Avdibegovića in Sadibašića si nekateri želijo še naprej v šentjurskem dresu

Glavaš. Ekipa se je vseskozi nahajala tik nad mejo dna lige in se morala za obstanek presneto potruditi. Marca sta v Hruševce prišla še **Marcus Crenshaw** in **Lovro Hren**. Na koncu je prišlo še do Novakovičevega incidenta na pionirski tekmi, tako da je v končnici moral tekme voditi pomočnik **Ožbej Stane**. Novaković je v precej resnih kombinacijah, da bo tudi v prihodnje vodil člansko ekipo, ki bo nujno morala vključevati manj tujcev.

Povzetek zadnjih tekem

15. 4.: **KK Alpos Šentjur** : Zagorje 83 : 67 (26:25, 18:12, 17:15, 22:15). Dosežki: Brown 18

Veterani najboljši na Sokovem memorialu

Po tem, ko so šentjurski veterani letos znova slavili v rekreativnem ligaškem tekmovalstvu, so sredi aprila dosegli nov uspeh, saj so bili najboljši na Sokovem memorialu, ki se je odvijal v Lesičnem in Kozjem.

Ugnali so ekipe Lesičnega, Žužemberka in Kozjega, na turnirju pa so sodelovali še Šmarčani in Podčetrčani. Znan je tudi skupni strelski izkupiček Šentjurčanov: Prezelj 29, Urbanija 26, Gražlj 24, Plošnik 20, Esih 2, Puser 2.

NAGRADNA KRIŽANKA

								NOVICE	LJUDSKA VRLINA	KRAJ V SRBIJI	ZNAMKA ČEŠKIH MOTORJEV (SPEEDWAY)	MESTO NA KONCU DIRKE	REKA NA KAVKAZU	PRITRDLI- NICA	ŠPANJIA	NEKD. NEMŠKI AVTO	OB SUŠI	
								ZGLEDEN PRIMER ZA KASNEJŠE OBRABNAVE	1	2	11	41						
								NAJVEČJA DRŽAVA			10	3	4	5	NEKDANJI FR. DROBIŽ		44	
														MESTO NA FINSKEM				
								DIRKALIŠČE V ITALIJI	28		9	45		CELJSKI VELETRGOVEC VENEZIA		17		
								JUG. ARMIIJA	27		JOULE MESTNI GOSTINJSKI LOKAL	47	VOLTAMPER KAZALNI ZAIEMEK	16		DUŠIK MNOGO- ČLENIK		
								AVSTRIJA KNJIGA PO TISKU JE ...		SIMBOL ZA KRALJA (SAH) PREDLOG	19	HITROST POTEKA DOGAJANJA MORSKI RAK		46	43	35		
SESTAVIL: FRANC PEŠEC	IME DIREKT. VULKANIZ. MULEJ	JAPONSKI BOG (LISIČJA GLAVA)	MESTO PRI ZADRU	NEKDANJA MAKED. POLITIČARKA VERA	CELJSKI ROKOMETNI VRATAR	AMPER	IZDAJSTVO	6			20			POD (ORIG.) FR. PISAT. LOUIS (1880-1913)			KATOLIŠKI REDOVNIKI	
KRAŠKA PLANOTA V BOSNI							PONOVRNO	23	7	8	15		POMAGATI (ANGL.)			18		
							PRVA ČRKA						SIVE BARVE					
NEGATIVNE OCENE ENKE	14	21	22	25		SL. PEVEC DARIJAN (1895-1966) JEZIK ČRNCEV V RODEZIJI	24			RIMSKO MESTO NAFTA (ANGL.)					36			
VZEVKI ZA SLOVENCE	13						26	ZALOGA EVGEN BERGANT					29			30		
100 M2			PRAZNIK 14. FEBRUARJA BOR	32	31				33	42		34				ORANJE EAST		
NORTH		SLAB ČLOVEK	12						NEMIJSKO JEZERO (ORIG.)	38	37			39			40	

Šentjurske
 NOVICE
 Nagradna križanka
MAJ 09

Nagrade – 6-mesečno naročnino za ŠN - podeljuje Tiskarna Petrič Tilki Jožič iz Šentjurja, Silvi Antlej iz Dobja in Gašperju Poznič s Planine.

VICI

Iz (e)nabiralnika zbira Jure Godler

Priporočilo

- Na to delovno mesto bomo sprejeli le kandidata s posebno lepim obnašanjem.
- Potem sem pa jaz pravi, saj so me ravno zaradi lepega obnašanja predčasno spustili ven.

O Savinjčanih

- Kdaj so se Savinjčani naučili plavati?
- Že zdavnaj. Ko so celjski grofje začeli pobirati mostnine.

Literarni presežek

Literarni presežnik si zaslužite, če ob vходу v Cankarjev dom vprašate, če je morda Ivan doma.

Pravočasnost

- Zdaj pa res moram iti, upam, da vas nisem predolgo zadrževala.
- Ne, sploh ne, ob tej uri tako ali tako že vstajamo.

Na ločitveni razpravi

- Kaj na vašem možu zares ni prav nič pozitivnega?
- Je bilo, ampak sva potrošila že vse do zadnjega evra.

Ob obletnici poroke

- Povej dragi, če bi bila še enkrat na začetku, bi naredil vse enako?
- Bi, ampak z drugo žensko.

Duševna bolezen

»Je bil v vaši družini že kakšen primer duševne bolezni?« je doktor vprašal pacienta. »No, če že to sprašujete, vam povem. Moja sestra se je pred desetimi leti branila poroke z milijonarjem iz Amerike!«

Zadnje ure

Ženska gre na redni zdravniški pregled. Zdravnik ji po pregledu pove, da bo živela samo še dvanaest ur. Ko pride

domov, vse razloži možu in si zaželi, da bi zadnjo noč imela najbolj divji, nori seks, ki bo trajal vse do jutra. Mož pa odvrne: »Lahko je tebi, ko ti jutri ni treba vstati.«

Maslo

Kuhar vpraša vajenca:
 »Ali veš kako se skuha voda?«
 »Seveda! Naliješ vodo v lonec, daš vanjo malo masla, postaviš na štedilnik in kuhaš!«
 »In zakaj daš maslo v vodo?« se začudi kuhar.
 »Zato, da se voda ne prismodi!«

Ni padel

Ko je natakar postregel kavico je vprašal gostjo, ki je sedela za mizo:
 "Kaj niste opazili, da je vaš mož padel pod mizo?"
 "To ni moj mož! Moj mož ravnokar prihaja skozi vrata!"

v.i.p.

SCENA

Ponkovška kislá župa

Uh, je vroča ...

... ne sekiraj se Joža, sej se bo shladila.

Vrtičkarska kislá župa

Priden Rudi, vse si popapcal.

S top lestvice domačih viž

To še spijemo, pa gremo ...

Testiranje občinskega svetnika

Samo ne na alko, prosim!

Ravnateljška kislá župa

Blagoslavljam to kisló župo ...

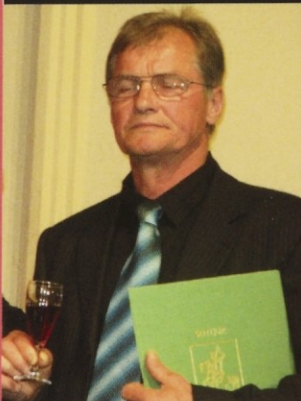

... ampak če je ne boste požrl ...

Si ziher dodala žabji mrest?

Šuc o županovem vinu

... mater, je kisló!

STREMIMO V PRIHODNOST

Gozdarski vitli Tajfun
BOLJŠA KVALITETA

LEPŠI DESIGN!

REZALNO
CEPILNI STROJI

RCA 400 Joy

RCA 320-2, 320-2E, RCA 380, 380-E

TAJFUN Planina d.o.o. Planina 41/a SI - 3225 Planina pri Sevnici
Tel: +386 / 3 746 44 00 Fax: +386 / 3 579 12 41
E-mail: prodaja@tajfun.si www.tajfun.si

GRADBENIŠTVO, T

Elbat

ANTON KOŽELJ,
Ljubljanska cesta 26,
3230 Šentjur

Celje - skladišče

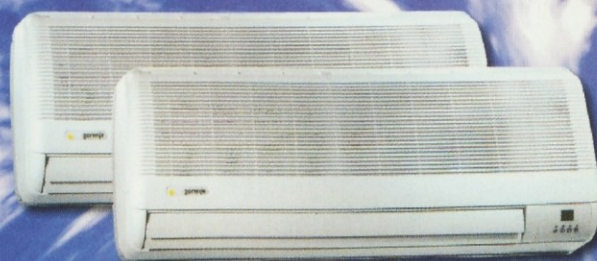
D-Per
18/2009

5000023983,5

COBISS

gsm: 041/ 771 151

- KLIMATSKE NAPRAVE

- TOPLOTNE ČRPALKE

voda - voda
zemlja - voda
zrak - voda

- OGREVANJE NA:

- PLIN,
- OLJE
- BIOMASO

ELBATRADE - KO POLETJE IN ZIMA NISTA VAŠ PROBLEM

tuš

Akcijska ponudba velja v vseh
trgovinah in franšizah Tuš
od 7. 5. do 11. 5. 2009
oz. do prodaje akcijskih zalog.

Vedno v akciji,
vedno boljši,
že 20 let!

Sir Edam

• poltrdi tričetrt mastni
sir
• 40 % mlečne maščobe
Frico

do 50%
★ KLUB CENA
3,49
€/kg

Redna cena: € 6,99

Ledeni čaj

• breskev
Fructal, 1,5 l

Redna cena: 0,96 €

do 50%
★ KLUB CENA:
0,48 €
DODATNI POPUST
-20%
0,38
€/kos

Engrotrus d.d., Cesta v Trnovlje 10a, 3000 Celje